

20ste JAARGANG, NR. 376
9 MEI 2022

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

6 JAZZ OP PAPIER

7 JAZZ OP DE PLAAT

Tijs Klaassen, Jeremy Pelt, Bill Evans,
Eric Ineke, Brian Landrus e.a.

12 JAZZ OP HET PODIUM

Fay Claassen, Bo van de Graaf,
Cué, Teis Semey Quintet e.a.

EN VERDER (ONDER MEER):

24 Beryl Booker (Erik Marcel Frans)

31 Europe Jazz Media Chart Mei

18,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2022

NR. 377 KOMT 23 MEI UIT

BERICHTEN

**Finalisten Conservatorium
Talent Award 2022 bekend**

Zeven jonge musici, afgevaardigd door zeven conservatoria, gingen op 22 mei in Den Bosch mee naar de Conservatorium Talent Award 2022. Het zijn gitarist Jim van de Klundert (Den Haag), trombonist Maarten Combrink (Amsterdam), gitarist Mark Schimmel (Groningen), bassist Mees Booden (Rotterdam), bassist-zanger Peter Willems (Maastricht), gitarist Sebastiaan Visser (Zwolle) en zangeres Fenne Scholte (Utrecht). Zij worden beoordeeld door een jury bestaande uit Aad van Nieuwkerk, Tom Trapp, Guy van Hulst, Kika Sprangers en Mischa Andriesen. De Award werd voor het eerst in 2012 uitgereikt aan saxofonist Jasper van Damme. De laatste winnaars waren trompettist Bram van de Glind (2021), gitarist Gijs Idema (2020) en saxofonist Mo van der Does (2019).

i a 7 7

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**DRIE AMSTERDAMSE GROEPEN IN FINALE
CONCOURS KAREL VAN EERD MUSIC AWARD**

Drie Amsterdamse formaties - de Matthijs Geerts Band, Sons of Freud's Wife, The Fried Seven - en de Amerikaanse James Martin Band staan op 2 juni in Den Bosch in de finale van de tweede editie van het concours om de Karel van Eerd Music Award. De finale is besloten, maar alle bands zijn een dag later tijdens het festival Jazz at Duke-town te beluisteren.

De James Martin Band en The Fried Seven figureerden niet eerder in deze publicatie. De James Martin Band is een 'high energy contemporary New Orleans jazz/funk band' met de beste jonge talenten uit New Orleans, zo valt te lezen op de website van het concours. De jonge musici van The Fried Seven spelen klassieke jazz. Hun repertoire loopt van Louis Armstrong's Hot Seven tot Duke Ellington. Tijdens de editie van 2021 sleepten de zeven de Juryprijs in de wacht en deze keer zijn ze dus in de race voor de Grand-Prize. De andere twee finalisten zijn geen onbekenden voor de lezers van dit periodiek. Het debuutalbum van de Matthijs Geerts Band (Matthijs Geerts (piano), Jesse Schilderink (sax), Michiel Stekelenburg (gitaar), Thomas Pol (bas) en Davy Andy Henket (drums)), 'Lost In Reverse', werd in Jazzflits 366 besproken. En Sons of Freud's Wife heeft saxofonist Aviv Noam in de gelederen. Hij won met zijn eigen kwartet in 2020 de Dutch Jazz Competition. Tijdens de finale zijn door de jury - Co de Kloet, trombonist Eelco Van Velzen (voorzitter), bassist Hans Mantel, bassist Jeroen Vierdag en trompettist Michael Varekamp - vier prijzen te vergeven: een Grand-Prize voor de beste finalist (een pakket ter waarde van 25.000 euro), de Juryprijs voor de nummer twee (een pakket ter waarde van 10.000 euro), de MusIQ365 Finalist Prize voor de finalisten drie en vier (een pakket ter waarde van 2.500 euro) en een prijs voor de beste solist (een pakket van 5.000 euro).

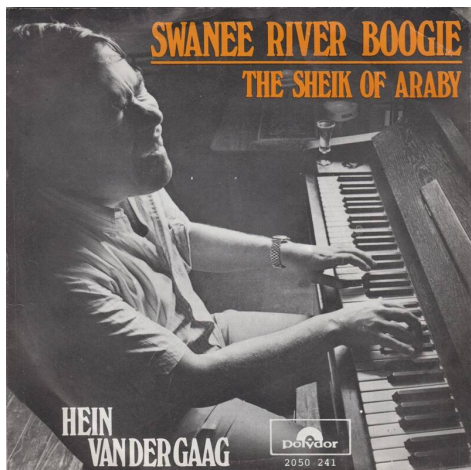
Maak hier kennis met The Fried Seven:

<https://www.youtube.com/watch?v=FzZEZR4qk>

**Voor actuele berichten en concertaankondigingen
gaat u naar: <https://www.facebook.com/Jazzflits>**

Ronnie Foster terug bij Blue Note

Organist Ronnie Foster keert terug op het Blue Note-label, vijftig jaar nadat hij daar in 1972 debuteerde. Zijn nieuwe plaat, de eerste in 36 jaar, wordt opgenomen in de Capitol Studio's in Hollywood en komt deze zomer uit. Daarop vooruitlopend verschijnt zijn Blue Note-debuut 'Two Headed Freap' op 20 mei opnieuw. Foster speelde onder meer met gitarist George Benson. Hij begeleidde ook gitarist Grant Green op het album 'Alive!'.

Van der Gaag op de hoes van een single.

Hein van der Gaag overleden

Pianist Hein van der Gaag is op 10 april in Loosdrecht overleden. Hij was 84 jaar oud. Van der Gaag volgde een opleiding in percussie, slagwerk, pauken en vibrafoon aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Als pianist trad hij op met onder anderen trompettist Art Farmer, saxofonist Johnny Griffin, drummer Art Taylor, bassist Niels-Henning Ørsted Pedersen, trompettist Freddie Hubbard en zijn collega Chet Baker, en Toots Thielemans. Ook had hij een boogiewoogie-duo met pianist Rob Hoeke. Door die muzieksoort in de uitvoering van de pianisten Meade Lux Lewis, Pete Johnson en Albert Ammons werd hij al op jonge leeftijd beïnvloed. Hij speelde ook boogiewoogie met pianist Martijn Schok. Lange tijd speelde Van der Gaag wekelijks in de Montmartre Jazz Club in Copenhagen.

MJO maakt cd met Marjorie Barnes

Het Millennium Jazz Orchestra gaat op 16 en 17 juni in de Wisseloord Studio in Hilversum een plaat opnemen met zangeres Marjorie Barnes. Het album zal in het voorjaar van 2023 bij Zennez verschijnen.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

De Duitse saxofoniste Charlotte Greve kreeg de Jazzpreis in de categorie 'Künstlerin des Jahres'. (Foto: Annika Nagel)

DEUTSCHER JAZZPREIS 2022 VOOR DEBUUTALBUM VAN TIJN WYBENGA & AM.OK

Tijn Wybenga & AM.OK heeft met het album 'Brainteaser' een Deutscher Jazzpreis 2022 gewonnen in de categorie 'Debüt-Album des Jahres international' en op 27 april in Bremen een bedrag van 10.000 euro ontvangen. De jaarlijkse prijs werd die dag in het Metropol Theater in 31 categorieën uitgereikt. De Deutscher Jazzpreis is een initiatief van de Duitse bondsregering. De prijzen werden dit jaar voor de tweede keer verdeeld.

In de bondsregering is minister van cultuur Claudia Roth een warm pleitbezorger van jazzmuziek: "Jazz bekommt hierzulande noch viel zu oft nicht die öffentliche Aufmerksamkeit und Unterstützung, die er verdient. Das wollen wir mit unserer Jazzförderung ändern: über die Initiative Musik, den Musikfonds und eben mit dem Deutschen Jazzpreis." Op de eerste plaats zijn de Jazzpreisen dus voor Duitse musici. Dit jaar vielen onder anderen in de prijzen: Fola Dada (vocaal), Shannon Barnett (koperblazer), Pablo Held (toetsen), Ferenc Snétberger (gitaar) en Oliver Steidle (drums). Tot 'Künstlerin des Jahres' werd de in New York woonachtige saxofoniste **Charlotte Greve** gekozen. Maar er zijn ook buitenlandse musici onderscheiden. Onze landgenoot Tijn Wybenga, zoals gezegd, voor zijn debuutalbum en verder Emile Parisien (blaasinstrument), Sylvie Courvoisier (piano), Linda May Han Oh (snaarinstrument) en Marilyn Mazur (drums). Tot 'Künstler des Jahres international' werd zanger Michael Mayo uitgeroepen en tot internationale groep van het jaar: Sons of Kemet. De beste instrumentale albums werden volgens de jury gemaakt door Nils Wogram ('Muse') en Charles Lloyd & the Marvels ('Tone Poem'). Als beste vocale albums van het afgelopen jaar werden 'Hollywood Isn't Calling' van Efrat Alony en 'Flor' van Gretchen Parlato bekroond. Tot beste Duitse debuutalbum van het jaar werd 'Trippin' van Magro uitgeroepen. Alle winnaars ontvangen 10.000 euro. De volgende uitreiking van de Deutscher Jazzpreis is volgend jaar april tijdens het netwerkevenement Jazzahead! in Bremen.

Bekijk rechtsonder op onze website alle nummers van Jazzflits vanaf 2007. Klik hier: <http://www.jazzflits.nl/>

Mo van der Does. (Foto: Tom Beetz)

Deelnemers showcases evenement inJazz 2022 bekend

Marta Arpini pocket orchestra, Pietre, North Sea String Quartet, Chatlein i su Zumbi, Perselí, kotokid, Celano/Badenhorst/Baggiani feat. Wolfert Brederode, Ziv Taubenfeld Full Sun, Dishwasher, Suzan Veneman Sextet, Matthijs Geerts Group, Ildo Nandja Trio, **Mo van der Does Motet**, Nefertiti Quartet, Artvark en Sanne Sanne zullen zich tijdens het internationale netwerkevenement inJazz in een showcase presenteren. Elke groep mag een kort optreden geven. Vier formaties staan op 22 juni op het programma in Amsterdam (Bimhuis). De rest treedt een dag later in Rotterdam op. De selectiecommissie bestond uit Raluca Baicu (North Sea Round Town, de Doelen), Frank van Berkel (Bimhuis, Jazzschip), Sander Grande (North Sea Jazz Festival) en Maite Hontelé (Music Meeting).

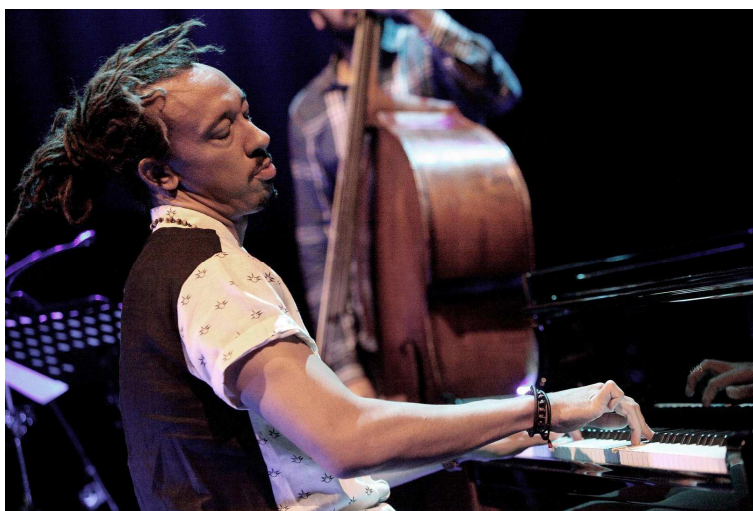
Loet van der Lee gaat The Ramblers leiden

Loet van der Lee (53) is de nieuwe leider van het voormalige Vara radio-orkest The Ramblers. Hij is de zesde orkestleider sinds de oprichting van het orkest in 1926. Van der Lee volgt de 79-jarige Cees Kranenburg op, die wel de drummer van de band blijft. Van der Lee had al sinds november vorig jaar een vaste plek in de trompetsectie van het orkest. In de jaren dertig tot en met vijftig van de vorige eeuw waren The Ramblers het bekendste jazz- en dansorkest van Nederland. The Ramblers zijn vanaf september te zien in de Nederlandse theaters met zangeres Janne Schra als speciale gast.

KRIS DAVIS KRIJGT PAUL ACKET AWARD 2022

Pianiste Kris Davis krijgt de Paul Acket Award 2022. Deze prijs wordt jaarlijks uitgereikt aan een artiest die 'een bredere publieke erkenning verdient voor zijn of haar buitengewone muzikale kwaliteit'. Davis neemt de prijs op 9 juli in ontvangst tijdens het North Sea Jazz Festival in Rotterdam.

Davis werd uit 21 genomineerde musici gekozen door een reeks (inter)nationale jazzcritici en programmeurs. De lijst met genomineerden werd opgesteld door Nate Chinen (WBGO radio, NYC, VS), Annamajja Saarela (G Livelab Tampere, Finland), Nicolle Leenhouders (ProJazz, NL), Pelin Opçin (London Jazz Festival, UK) en Wim Westerveld (Music Meeting & Jazz International Nijmegen, NL). Eerdere winnaars van de Paul Acket Award waren onder anderen gitarist Julian Lage (2019), pianiste Kaja Draksler (2018), saxofonist Donny McCaslin (2017) en zangeres Cécile McLorin Salvant (2016). De Award is een initiatief van de organisatoren van het North Sea Jazz Festival en een eerbetoon aan festivaloprichter Paul Acket.

Gerald Clayton in maart 2016 in LantarenVenster, Rotterdam. (Foto: Joke Schot)

VADER EN ZON CLAYTON HUISARTIESTEN BIJ AMERSFOORT WORLD JAZZ FESTIVAL 2022

Vader en zoon John en Gerald Clayton zijn dit jaar 'International Artists In Residence' bij het Amersfoort World Jazz Festival. Contrabassist John Clayton beklimt de podia met The New Jazz Orchestra, Orchestra Jazz Siciliana en enkele Nederlandse artiesten. Pianist Gerald Clayton speelt onder meer met het Jazz Orchestra of the Concertgebouw (JOC) en het Nationaal Jazz Jeugd Orkest. Tot 'exceptioneel talent' is dit jaar saxofonist Lucas Santana benoemd. Santana geeft acte de présence op verschillende dagen van het festival, met zijn kwintet, met een strijkersensemble, met een Braziliaanse act en als gastsolist bij het JOC. Het Amersfoort World Jazz Festival vindt dit jaar plaats van 4 tot en met 14 augustus.

Breda Jazz Festival krijgt nieuwe bestuursvoorzitter

Bart Wouters draagt na de vijftigste editie van het Breda Jazz Festival de voorzittershamer over aan Hanneke Griffioen. Hij is negen jaar voorzitter geweest en ook nog eens vijf jaar gewoon bestuurslid. Griffioen is sinds 2019 bestuurslid. Wouters wordt uitgezwaaid op 29 mei tijdens de slotceremonie van het festival in De Avenue in Breda.

Winnaar Nicole McCabe op de hoes van haar debuutalbum.

Amerikanen winnen Keep an Eye International Jazz Award

Het Nicole McCabe Quintet van de USC Thornton School of Music Los Angeles heeft 30 maart in het Bimhuis (Amsterdam) de finale van het concours om de Keep an Eye International Jazz Award gewonnen. De groep kreeg een prijs van 2.500 euro. Leider en altsaxofoniste **Nicole McCabe** kreeg tevens een solistenprijs. In de finale namen twee bands van het Conservatorium van Amsterdam het op tegen musici van The School of Jazz and Contemporary Music at the New School (New York), USC Thornton School of Music (Los Angeles), Siena Jazz - Accademia Nazionale del Jazz (Siena) en de Escola Superior de Música de Catalunya (Barcelona). De tweede prijs, 1.500 euro, was voor de 'Amsterdamse' formatie NAUSYQA. De aanmoedigingsprijs van 750 euro ging naar het ESMUC Jazz Quintet van het Escola Superior de Música de Catalunya, Barcelona. De prijs van 500 euro voor het beste arrangement van een stuk van Charles Mingus werd toegekend aan Giacomo Serinovan van de Accademia Nazionale del Jazz, Siena. Klarinettist Martí Mitjavila, van het Martí Mitjavila Trio, won de prijs voor de beste solist van het Conservatorium van Amsterdam. De jury bestond dit jaar uit Seamus Blake, Bart Suèr, Mijke Loeven, Michelle Kuypers, Frans van Geest en voorzitter Joachim Junghanss.

Bekijk de finale hier terug:

<https://bit.ly/3v7k09T>

SPOTIFY AFSPEELLIJST Jazzflits 376

Wij maakten voor u in Spotify een afspeellijst met nummers uit de op pag. 7 en verder besproken albums. Klik hier om de selectie te beluisteren:
<https://spoti.fi/37Xkoit>

AMERIKAANSE JAZZJOURNALISTEN BEKRONEN LEVENSWERK VAN ZANGERES SHEILA JORDAN

Het oeuvre van zangeres Sheila Jordan is door de leden van de Amerikaanse Jazz Journalists Association (JJA) bekroond met een Lifetime Achievement Award, zo werd 3 mei bekendgemaakt. Als musicus van het jaar kozen de critici zanger-toetsenist Jon Batiste. Saxofoniste Melissa Aldana achten zij het beste aanstormend talent van het jaar. Een aantal andere winnaars van een JJA-Award zijn:

Composer of the Year
TERENCE BLANCHARD

Record of the Year
Sounds From The Acestor
Kenny Garrett (Mack Avenue)

Male Vocalist of the Year
KURT ELLING

Vocal Group of the Year
DUCHESS

Large Ensemble of the Year
MARIA SCHNEIDER ORCHESTRA
Duo/Trio of the Year
ARCHIE SHEPP/JASON MORAN

Trumpeter of the Year
WADADA LEO SMITH
Alto Saxophonist of the Year
IMMANUEL WILKINS
Baritone Saxophonist of the Year
GARY SMULYAN

Guitarist of the Year
MARY HALVORSON
Electric Bassist of the Year
JOHN PATITUCCI
Keyboardist of the Year
JAMES FRANCIES

Arranger of the Year
MARIA SCHNEIDER

Historical Record of the Year
A Love Supreme: Live In Seattle
John Coltrane (Impulse))

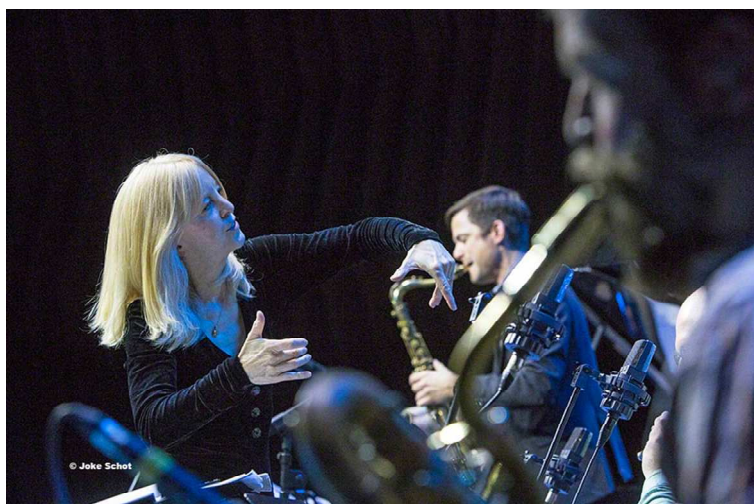
Female Vocalist of the Year
CÉCILE McLORIN SALVANT

Mid-Size Ensemble of the Year
CHARLES LLOYD & THE MARVELS

Trombonist of the Year
WYCLIFFE GORDON
Tenor Saxophonist of the Year
JAMES BRANDON LEWIS
Soprano Saxophonist of the Year
JANE IRA BLOOM

Bassist of the Year
CHRISTIAN McBRIDE
Pianist of the Year
VIJAY IYER
Drummer of the Year
JOHNATHAN BLAKE

Enige honderden – in grote meerderheid Amerikanen – leden van de Jazz Journalists Association brengen jaarlijks hun stem uit voor de JJA-Awards. Dit jaar gebeurde dat voor de 27ste keer.

Met deze foto van orkestleider Maria Schneider met het Subway Jazz Orchestra (in Belgrado) was Jazzflitsfotograaf **Joke Schot** samen met nog acht collega's in de race voor de **JJA Photo of the Year Award 2022**. Uiteindelijk viel de keus niet op haar foto, zo werd 3 mei bekendgemaakt. Een foto van saxofoniste Lakecia Benjamin gemaakt door Urszula Las op de Jazz Jamboree Warsaw (Polen) sleepte de Award in de wacht. Joke Schot werd in 2014 ook al genomineerd voor de JJA Photo of the Year Award. Toen met een foto van toetsenist Herbie Hancock op het North Sea Jazz Festival 2013.

Hans Dulfer (links) en Han Bennink (met de Award). (Foto: Jaap Kroon).

Hans Dulfer krijgt eerste BIMPro Hans Dulfer Award

Saxofonist Hans Dulfer heeft 25 april, tijdens de viering van het vijftigjarig bestaan van de BIM (Beroepsvereniging Improviserende Musici) in het Bimhuis te Amsterdam, de allereerste BIMpro Hans Dulfer Award ontvangen. De onderscheiding is door het bestuur van de BIM in het leven geroepen voor musici 'die zich op een buitengewone manier inzetten voor de jazz- en impro-community'. Dat Hans Dulfer de prijs de eerste keer zou krijgen, waren de bestuursleden unaniem van mening: "Hij zette zich de afgelopen vijftig jaar onuitputtelijk in voor de scene en nam talloze initiatieven die de scene verbeterd hebben." De prijs werd uitgereikt door vocalist Fleurine, voorzitter van het BIM-bestuur en drummer Han Bennink, die de Award vervaardigde.

OVERLEDEN

Tina May, 26 maart 2022 (60)

Britse zangeres, tevens actrice. Trad op in allerlei combinaties: trio, kwartet, BBC Radio Big Band en de band van Stan Tracey. Trouwde en werkte samen met diens zoon, drummer Clark Tracey. Ook werkzaam in het onderwijs.

Peter Warren, 15 februari 2022 (86)

Amerikaanse bassist en cellist. Combinaties met andere bassisten: David Izenzon in New York en, tijdens zijn verblijf in Europa, 1970-1974, met Dave Holland e.a. Terug in de VS samenwerking met drummer Jack De Johnette.

In Nederland: de pianisten Polo de Haas, Amsterdam, 17 april (88) Dolf de Vries, Groningen? 14 april (65) (jjm)

METROPOLE ORKEST VOOR ZEVENDE KEER VAN DE PARTIJ BIJ BBC PROMS-CONCERTREEKS

Het Metropole Orkest gaat voor de zevende keer optreden tijdens de prestigieuze zomerconcertserie BBC Proms. Op 28 augustus 2022 verzorgt het orkest een optreden in de Royal Albert Hall in Londen en voor de BBC-televisie.

Onder leiding van de Zuid-Afrikaanse trompettist en dirigent Marcus Wyatt speelt het orkest dan Zuid-Afrikaanse jazz. Met muziek van onder andere Dudu Pukwana, Abdullah Ibrahim, Johnny Dyani, Winston Mankunku, Bheki Mseleku, Hugh Masekela en Jonas Gwangwa krijgt het publiek een dwarsdoorsnede van de Zuid-Afrikaanse jazzscene. Als solisten zijn zanger Siyabonga Mthembu, saxofonist Soweto Kinch, zangeres ESKA en tubaspeler Theon Cross geëngageerd.

Zangeres Teja Poljanšek van de winnende band Eleutheria. (Foto: Sean Hitchens)

ELEUTHERIA WINT ERASMUS JAZZPRIJS 2022

De formatie Eleutheria heeft 24 april de Erasmus Jazzprijs 2022 gewonnen. De band onder leiding van de Sloveense vocaliste **Teja Poljanšek** kreeg een geldbedrag van 3.000 euro. De Erasmus Jazzprijs wordt jaarlijks uitgereikt aan een jazzstudent van het Rotterdams conservatorium Codarts.

Eleutheria nam het tijdens de finale van de Erasmus Jazz Prijs in een volle Eduard Flipse Zaal van De Doelen op tegen FLIM, het Andrew Moreno Trio en het Ishtar Quartet. De jury - Jasper Blom (saxofonist, docent conservatorium van A'dam), Anette von Eichel (docent universiteit voor Muziek en Dans Keulen), Sigrid Paans (Conservatorium Maastricht) en Linda Bloemhard (Codarts) - was 'diep' onder de indruk van de kwaliteit van de deelnemers. Winnaar Eleutheria won de jury voor zich met een 'indrukwekkende performance' en de overtuigende wijze waarop zij 'een verhaal wist te vertellen'. Eerdere winnaars van de prijs waren trompettist Jan van Duikeren, saxofonist Bart Wirtz, trombonist Louk Boudesteyn en saxofoniste Stephanie Francke. [...meer berichtgeving op pag. 11](#)

JAZZ OP PAPIER

VUIJSJE

Bert Vuijsje. Keep swinging : 33 jazzmeesters van de 20ste eeuw

Haarlem : In de Knipscheer, 2022

260, [16] pag. ; 22x15 cm.

ISBN 978-94-93214-67-5 pbk

Twee bijdragen van Jeroen de Valk en katern met foto's van William P. Gottlieb
Prijs 24,50 euro.

"Tussen de achtste en de zestiende maat van het tweede chorus past Brownie een ander favoriet procédé toe, de 'herhaalde valse start'. Hij begint vanaf een hoge noot een dalend loopje, breekt het af, begint het loopje opnieuw, breekt het weer af enz., tot hij vindt dat de spanning hoog genoeg is opgeschroefd en hij het loopje ten slotte afmaakt." Bert Vuijsje ontleedde begin 1967 Clifford Browns solo in 'What is this thing called love' van februari 1956.

Vervelend? Verhelderend? Dit soort analyses zette je aan tot een aandachtig luisteren, een activiteit die uitging boven het louter ondergaan van 'ritmisch vertier' (de term is van Michiel de Ruyster). Vuijsje zou dat vaker moeten doen, maar neen: er ging veel tijd in zitten. En zijn journalistieke aspiraties dreven hem verder.

Hij bleef het wel doen, het beschrijven van de muziek zelf, maar minder minutieus en meer op afstand. Uit diezelfde periode: "De standaardregels van de moderne jazz zijn zelden zo ruim en geraffineerd geïnterpreteerd, zonder te worden doorbroken, als op deze sublieme lp." ('Outward Bound' van Eric Dolphy). Hij betrok de platenmarkt erbij, de invloed van niet-muzikale krachten en iemands levenswijze. Die van Lester Young bijvoorbeeld. Zoals de Brit Dave Gelly, die in de inleiding tot diens 'Being Prez' (2007) verantwoording aflegt wat zijn boek nog toevoegt aan de drie die eerder over Young waren verschenen (die van Douglas Henry Daniels, Lewis Porter en Frank Büchmann-Møller): "The most illuminating biographies are those in which these elements [life and art] are presented as a unity, yet in none of the above-mentioned works is this the case. The elements are treated separately and the reader is left to discover any connection there may be between the one and the other."

Vuijsje haalt zijn informatie uit biografieën, interviews en, waar ze tekortschieten gaat hij er zelf op uit. Een goed geheugen helpt hem hiaten met eigen interviews op te vullen en ze in zijn eigen portret in te passen. Als hij producers 'louche' noemt, 'schaamteloos' of 'gelikt', dan weet hij waarover hij het heeft. Vuijsje deed een greep in zijn verhalen, kortte ze in, schaafde ze bij en liet ze bundelen. Het kader had hij, in het licht van boven aangehaalde uitspraak over Dolphy - in het boek overigens niet vertegenwoordigd - toen al min of meer aangegeven: van Armstrong tot Marsalis. Twee profielen, die van Ben Webster en Chet Baker, heeft hij overgelaten aan Jeroen de Valk en die zijn bij hem in goede handen.

Alle stukken hebben dezelfde opbouw: 'begin met een scène die je het verhaal in trekt'. De regel - mijd de eerste persoon enkelvoud - legt Vuijsje naast zich neer. Dat, én het vele Engels dat hij door zijn citaten strooit, én opmerkingen als een 'prille 21-jarige jazzcriticus van Vrij Nederland' dragen allemaal bij tot een persoonlijk cachet. Vuijsjes aandacht voor de falende mens had, wat mij betreft, wel wat minder gekund.

Meer dan veertig boekentitels en nog minstens zo veel cd-uitgaven worden, zonder dat het merkbaar hindert, beknopt in de lopende tekst verwerkt; zo doet het boek tevens dienst als platen- en boekengids. Ze alle apart op te nemen zou handig zijn geweest, maar dat is te veel gevraagd. Wel wordt de lezer in het ongewisse gelaten waar hij het uitgebreide portret van Duke Ellington door Richard O. Boyer uit 1944 kan vinden. (Het is opgenomen in de bundel 'The Duke Ellington Reader' (1993) van Mark Tucker, pag. 214-245).

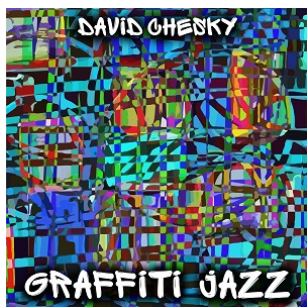
Dit boek is het resultaat van een lange staat van dienst en gezien de informatieve, compacte en toch goed leesbare tekst een bundel waar Bert Vuijsje met recht trots op mag zijn.

Jan J. Mulder

Bekijk hier het overzicht van alle boekbesprekingen die in Jazzflits verschenen: <https://bit.ly/3iiHURs>

JAZZ OP DE PLAAT

DAVID CHESKY
Graffiti Jazz
The Audiophile Society

Toen ik in een grijs verleden zelf nog muziek maakte met een midi sequencer op een Atari-computer (een van de eerste computers met een midipoort en daardoor heel populair onder muzikanten), had ik soms muzikale invallen die ik snel even op de computer schetste om later verder uit te werken. Zo'n schets geef je niet meteen een volwassen naam mee, maar je wilt wel enig idee hebben om wat voor schets het gaat. In mijn geval werd het dan 'WalkinBass1', 'WalkinBass2' of 'FunkyGroove1' en '-2', etc. Iets dergelijks lijkt ook het geval bij het album 'Graffiti Jazz' van de toetsenist/componist David Chesky. De nummers heten 'Graffiti Jazz Number 1' tot en met '9'. Het zijn stuk voor stuk fijn uitgewerkte 'groovy' thema's met onder meer geluiden van bas, drums, trompet en een centrale rol voor verschillende toetsinstrumenten en elektronica. Ik schrijf bewust 'geluiden', want het zijn allemaal virtuele instrumenten die stuk voor stuk door Chesky zelf in de computer zijn ingespeeld. Ook dat proces herken ik maar al te goed. Het zijn echter geen nummers met elementen als een thema, een brug, een refrein en dergelijke. Het lijken allemaal snel op de muur gespoten leuzen; graffiti dus. Het zijn uiteindelijk wel uitgewerkte 'pieces' geworden met een kop en een staart en subtiel gebruik van de studiomogelijkheden. Als er één duidelijk kenmerk is van de verschillende nummers is het de groove. The New York Times schreef treffend over de componist: "Chesky combines a gritty sophistication with street-level energy and currents of folksiness." Alledrie deze componenten zijn herkenbaar op 'Graffiti Jazz'. Chesky zelf spreekt ook meer van geluiden dan van harmonieën en van een intuïtief proces van improviseren over geluiden. En omdat Chesky voor dit album de computer en de digitale wereld als uitgangspunt heeft genomen en het album werd uitgebracht door The Audiophile Society is er als kers op de taart een 3D-audiolaag aan toegevoegd. Dat vraagt dan weer om een high end-audiosysteem, maar ook op mijn klassieke B&W-systeem is het heerlijk loom grooven met dit album. **Jaap Lampe** (zie ook de PS op pag. 11)

Bezetting: David Chesky (alle instrumenten)

Beluister Graffiti Jazz Number 4 hier:
<https://www.youtube.com/watch?v=qGkusYr4jmA>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

ERIC INEKE
Eric Ineke 75/Swinging, Boppin' and Burnin'
Daybreak

Oplettende lezers weten dat ondergetekende wel eens moppert op bassisten die de aandacht trekken met allerlei zaken behalve hetgeen waar ze allereerst voor zijn: de band bij elkaar houden, wat voor ensemble dat ook mag zijn. Luisteren, samenspeelen. De nobele taak van het begeleiden.

Dáár gaat het om. Dit geldt uiteraard evenzo voor drummers. Neem Eric Ineke, die ooit toch al voor 'nerd' werd versleten met z'n uilenbril (die hij niet meer draagt, al gaat het daar natuurlijk niet om) en eeuwige T-shirts (idem).

Hij behoort tot de begeleiders die een beetje onderbelicht bleven onder liefhebbers en pers. Niet onder muzikanten, want die weten solide begeleiders te vinden. Rein de Graaff formuleert in de 'liner notes' bij dit album waarom hij al vijftig jaar met Eric Ineke werkt: Eric stelt Rein in staat te spelen wat de pianist wil spelen. En: soms zweven hij en Eric even 'freely around the beat', dan lijkt het wel of ze vliegen.

Eric volgt de solist en helpt hem de weg te vinden in de gewenste richting. Hij geeft de contouren aan van het chorus en deelt nog wat tikken uit op momenten dat de spanning even lijkt in te zakken. Al die tijd is hij geconcentreerd aan het werk en staat het tempo als een huis.

Op deze compilatie laat hij van zich horen als com-bodrummer. In een bebopstuk met vader en zoon Jimmy en Doug Raney op gitaar, een vette 'medium groove' met zangeres Etta Jones en een ballad met trompettist John Marshall. Anno 1968 horen we hem in een uptempo met spektakelblazer Maynard Ferguson en gesecondeerd door Ruud Jacobs, misschien wel de beste 'walker' die Nederland heeft gekend. Anno 2007 manifesteert hij zich à la Elvin Jones met zijn eigen JazzXpress.

Tussendoor is er 'The Theme' met een Ben Webster Quartet, dat zo te horen wordt omringd door een werkelijk uitzinnig publiek dat niets ontgaat. Let op: bij de uitgebreide vier-om-viertjes speelt Eric exact Ome Ben na. Een locatie wordt niet genoemd maar even zoeken wijst uit dat we ons bevinden in Hot House, Leiden. (Zouden zulke luisteraars nog bestaan, vijftig jaar later? We hebben ze nodig.)

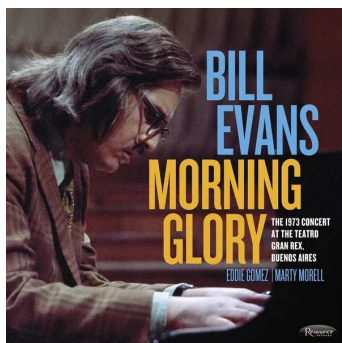
Jeroen de Valk

Bezetting:

Eric Ineke (drums) in de jaren 1968-2007, met onder anderen Maynard Ferguson en John Marshall (trompet), Houston Person en Pepper Adams (saxen), Rein de Graaff en Pim Jacobs (piano) en Jacques Schols, Koos Serierse, Ruud Jacobs en Marius Beets (bas).

Bekijk hier een gefilmd portret van Eric Ineke:
<https://www.youtube.com/watch?v=1ag-h5WDHM>

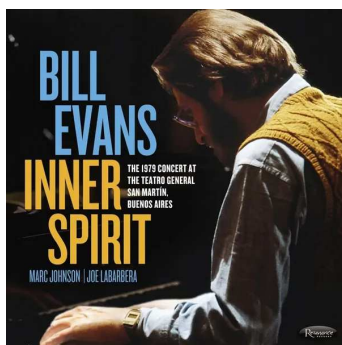
BILL EVANS
Morning Glory (1973)
Resonance Records

Bezetting:

Bill Evans (piano),
 Eddie Gomez (bas),
 Marty Morell (drums).

BILL EVANS
Inner Spirit (1979)
Resonance Records

Bezetting:

Bill Evans (piano),
 Marc Johnson (bas),
 Joe LaBarbera (drums).

SPOTIFY AFSPEELIJST Jazzflits 376
Wij maakten voor u in Spotify een afspeellijst met nummers uit de hier besproken albums.
Klik hier om deze selectie te beluisteren:
<https://spoti.fi/37Xkoit>

Pianist Bill Evans werd bijna als een popster ontvaard in Buenos Aires in de jaren zeventig. Twee dubbel-cd's getuigen daarvan: naast de muziek hoor je de ovaties. Ook uit de 'booklets' blijkt welke adoratie Evans er ten deel viel. Nou is dat ook een stad waar het nachtleven en oprechte belangstelling voor muziek hoog in het vaandel staan. (De recensent merkte dat al gedurende een lang verblijf, enkele jaren terug.)

Daarbij kwam nog, dat de pianist de Argentijnse hoofdstad maar zelden aandeed. De Argentijnen waren stomverbaasd door bijvoorbeeld de virtuositeit van zijn bassist Eddie Gomez. Iemand die kan swingen in het lage register maar ook zuiver solo's pakt in de duimposities; dat was daar iets nieuws. Hiermee is niet gezegd dat Evans toegankelijke muziek maakte. Vooral bij het tweede concert in 1979 is sprake van een notendichtheid, een vloedgolf aan akkoorden en loopjes. De thema's van standards als 'My foolish heart' en 'Theme from M*A*S*H' worden even aangestipt en zijn alleen te identificeren voor de gelouterde Evanskenner. De alle kanten uitwaaiende intro's zijn nog cryptischer dan die van Erroll Garner. De tempi zijn maatvast, maar de swing is minder vloeiend en behaaglijk dan die van de doorsnee jazzpianist. Uiteraard streefde Evans daar ook niet naar. Deze hoge abstractiegraad stond de warme ontvangst niet in de weg. Er werd geconcentreerd geluisterd en naar wegen gezocht in het labyrint, daar in de stad van de tango. Gomez is van de partij in 1973 en klinkt soms als een versterkte cellist. Zijn opvolger Marc Johnson is meer een traditionele begeleider, hoewel ook hij de dialoog in stand weet te houden waar Evans altijd naar streefde, sinds de samenwerking met Scott LaFaro in 1959 - 1961.

Dit is dus hoogwaardige muziek voor specialisten. Bijna vier uur aan niet eerder uitgebrachte concerten. De opnamekwaliteit is redelijk, zij het dat de bas bij het concert in 1979 aan de harde kant is, terwijl het slagwerk soms schier onhoorbaar blijft. Het lichte verschil in stemming kan te maken hebben met Evans' persoonlijke omstandigheden. Anno 1973 was hij aan het ontwenningmiddel methadon (waarop Chet Baker ook altijd zo goed functioneerde) en stond hij op het punt om te gaan trouwen. Zijn honoraria werden verhoogd, wat hem goed van pas kwam. In de uitgebreide 'liner notes' leggen zijn begeleiders uit dat hun baas áltijd zijn best deed op het podium, maar dat hij in 1973 ook nog relatief relaxed was.

Anno 1979 was hij - na tegenslagen in zijn privéleven - in oude gewoonten teruggevallen, zo lezen we in het boekje: 'He was more on the edge and tended to be darker and more fragmented in his introductions and more percussive and hurried in his keyboard approach'. Dat zullen ook zijn fans niet ontkennen. Voor de goede orde: dit is geen waardeoordeel. Hoe hij zich voelde, manifesteerde zich via de piano.

Jeroen de Valk

TIJS KLAASSEN QUINTET**Nostalgia****Zennez Records**

'Nostalgia' is het tweede album van het kwintet van bassist Tijs Klaassen, na het debuut 'Clavius'. De titel geeft een goed beeld van de sfeer van het album, die grotendeels ingetogen en soms melancholiek van aard is. De bezetting, met twee saxofonisten die ook fluit en klarinet spelen, plus een pianist die een synthesizer tot zijn beschikking heeft, biedt Klaassen een breed klankpalet om mee te werken. Drummer Wouter Kühne krijgt regelmatig een vrije rol, zoals het fijne gerommel dat hij onder de blazerslijn van 'Our pads' creëert. Maar wanneer er een strak ritme van hem gevraagd wordt, is hij ook 'the man on the job'. In 'Sobremesa' zet hij een pittige groove neer na de mysterieuze opening met een zweverige synthesizer. Klaassen getuigt in zijn composities van kennis van de jazztraditie, maar die zet hij in als mogelijk element in een idioom dat breder is. 'Pop' opent met een ontroerende, gestreken basmelodie, maar mondt uit in een pianotriosectie die als klassieke jazz klinkt, tot de boel begint te wringen met speelse tegenritten. Als de klarinet van Mo van der Does zich erbij voegt, lijkt die zich af te vragen wat hij daar doet – de weg kwijt, als in een absurdistische film. Het zijn maar een paar voorbeelden van hoe Klaassen op geheel eigen wijze zijn muziek vormgeeft, waarbij mondjesmaat toegevoegde elektronische klanken de akoestische aanvullen en versterken. Niet één nummer heeft dezelfde opbouw, zodat je als luisteraar steeds nieuwe gezichtspunten in de muziek ontdekt.

Herman te Loo**Bezetting:**

Mo van der Does (altsax, klarinet), Matthias van den Brande (tenorsax, fluit), Floris Kappeyne (piano, synthesizer), Tijs Klaassen (bas, synthesizer), Wouter Kühne (drums).

Beluister hier de twee ep's van het album:

<https://www.tijsklaassen.nl/quintet/>

BRIAN LANDRUS**Red List****Palmetto Records**

'Red List' is een cd met een boodschap: 'Music Dedicated to the Preservation of Our Endangered Species'. Brian Landrus is begaan met het lot van uitstervende dieren. Van de vaquita zijn nog maar acht levende dieren. Zo zeldzaam dat ik er nog nooit van had gehoord (blijkt een bruinvis te zijn). De 67 Javaanse rinocerossen en 850 berggorilla's zijn er niet veel beter aan toe. In de hoestekst schrijft Landrus een oproep om geen vlees en melkproducten meer te eten. Zelf is hij veganist. De cd bevat vijftien composities van hem, waarvan dertien een met uitsterven bedreigd dier uitbeelden. Een sympathieke productie waarvan ik nergens kan vinden dat er iets van de opbrengst naar het goede doel gaat. Zelf verklaart hij dat de cd moet helpen om een kritisch maar oncomfortabel gesprek op gang te brengen over het veranderen van ons handelen in de natuur voor ons eigen gewin. Eerlijk gezegd lijkt me de kans klein dat zo'n gesprek goed op gang komt tijdens een avondje gezellig plaatjes draaien. Het gesprek zal waarschijnlijk eerder gaan over de vraag of dit goede en leuke muziek is. Want dat is het grotendeels wel. De nummers zijn zeer kort (minder dan een minuut) tot vrij lang (zeven tot tien minuten) en de musici zijn allen toppers op hun instrument. Niet gek dat er af en toe genoten kan worden van verdomd mooie solo's. Een enkel nummer is wat zweverig voor uw carnivoor-recensent, maar het merendeel is puike muziek in het hedendaagse jazzgenre. En vaker wel dan niet wordt het betreffende beest zo goed uitgebeeld dat je ze echt hoort, zoals een stampende kudde Afrikaanse olifanten (met 400.000 dieren op de Red List nog het minst met uitsterven bedreigde soort) in 'Save the Elephants'.

Tom Beetz**Bezetting:**

Brian Landrus (baritonsax, basklarinet, fluit), Ron Blake (tenorsax), Jaleel Shaw (altsax), Steve Roach (trompet, bugel), Ryan Keberle (trombone), Geoffrey Keezer (piano, toetsen), Nir Felder (gitaar), Lonnie Plaxico (basgitaar), Rudy Royston (drums), John Hadfield (percussie), Corey King (zang).

Luister hier naar 'Canopy of trees':

https://www.youtube.com/watch?v=a_tv3sjp_XA

THE OGJB QUARTET**Ode to O****TUM Records**

Het tweede album van het OGJB Quartet draagt als titel 'Ode to O'. Omdat de cd opent met het titelstuk, wordt meteen al duidelijk aan welke O het viertal de plaat opdraagt: Ornette Coleman. Hij is immers de aartsvader van het akoördinstrumentloze kwartet met trompet, sax, bas en drums. Het thema van de openingstrack, van de hand van drummer Barry Altschul, doet dan ook sterk denken aan de melodieën van de grote held. Na deze opener gaat het viertal in diverse richtingen verder, met ook composities van de andere drie leden: kornettist Graham Haynes, altsaxofonist Oliver Lake en bassist Joe Fonda. De klank van de twee vocale blazers, met de rauwe sound van Lake en het meer gepolijste geluid van Haynes, levert een mooi contrast op. Zo'n contrast zit er in een aantal nummers ook tussen de kalme melodielijnen van de blazers en de drukke beweging van bas en drums. Een verrassend moment doet zich voor in 'The Other side', waarin Haynes halverwege elektronica toevoegt aan het akoestische klankbeeld. Het lijkt haast wel of er ineens iemand met een elektrische gitaar de studio in komt lopen. Diezelfde elektronica, die Haynes als een volwaardig instrument inzet, vindt ook zijn weg in de twee vrije improvisaties die het album telt, en simpelweg 'OGJB #3' en 'OGJB #4' heten. Het zijn spannende tracks die laten horen hoeveel muzikale ervaring de vier heren onder de riem hebben en hoeveel ruimte ze elkaar laten. Want in het leiderloze kwartet hoeft niemand elkaar vliegen af te vangen.

Herman te Loo**Bezetting:**

Graham Haynes (kornet, elektronica),
 Oliver Lake (altsaxofoon),
 Joe Fonda (bas),
 Barry Altschul (drums, percussie).

Beluister hier het titelnummer:

<https://bit.ly/3MPMBq9>

JEREMY PELT**Soundtrack****HighNote Records**

Op het eerste nummer van het nieuwe album 'Soundtrack' van trompettist Jeremy Pelt komt er een heerlijke uptempo 'wandellende' bas binnenlopen, ondersteund door een swingende drummer. Het wachten is op de solist... en daar is de trompet van Jeremy Pelt. Hij klinkt als de aarzelende Miles uit de jaren vijftig en zestig. Langzaam bouwt de spanning verder op en dan hoor je toch: dit zijn moderne jazzcats. Halverwege het nummer verandert het tempo en legt pianist Victor Gould met een zwevende Fender Rhodes een tapijt van akkoorden neer en als vibrafoniste Chien Chien Lu invalt is het beeld compleet. "Here we are playing some songs, and having some fun", zegt Pelt zelf over dit album en dat is te horen. In het titelnummer 'Soundtrack' klinkt Pelt zuiver en soepel als de jonge Wynton Marsalis. Samen met de verschillende solisten, onder wie fluitiste Anne Drummond, creëert Pelt een heel breed palet aan verschillende sferen. Met de ondersteuning van de Fender Rhodes, maar ook op een enkele track een Mellotron en Moog van Brittany Anjou, ademt het album op momenten de sfeer van de elektrische jaren zeventig en zeker met een gestopte trompet blijven gedachten aan Miles in de buurt. Als luisteraar heb ik met dit album zeker ook 'some fun'.

Jaap Lampe**Bezetting:**

Jeremy Pelt (trompet), Chien Chien Lu (vibrafoon),
 Victor Gould (piano en Fender Rhodes), Vicente Archer
 (akoestische en elektrische bas), Allen Mednard
 (drums) + Anne Drummond (fluit (track 4 & 5)), Brit-
 tany Anjou (mellotron (track 5), moog sub (track 7)).

Bekijk hier een preview van 'Soundtrack':

<https://www.youtube.com/watch?v=uQMK4xfQZd0>

SONORIA
Le Jardin Sonore
Evil Rabbit Records

'Le Jardin Sonore' is het tweede deel van een concert dat het Italiaanse kwartet Sonoria in april 2019 gaf tijdens het jazzfestival van Pisa. Eerder verscheen 'Live In Pisa' ook al op het label Evil Rabbit. Triest nieuws, tussen de twee releases in, is dat pianist Alessandro Giachero in oktober 2020 aan een hartaanval overleed. Deze tweede cd is dus tevens de zwanenzang van de groep. De zes improvisaties die hier te horen zijn, kenmerken zich door behoedzaamheid en verstillings. Met subtiele geluidjes en lange klankbogen wordt de aandacht van de luisteraar getrokken naar de minimalistische klankwereld van Sonoria. Opgelegde structuren, herkenbare melodieën of ritmen zijn ver te zoeken, maar dat heeft de muziek ook niet nodig. De opperste, zen-achtige concentratie van de musici is genoeg. De iconische Britse groep AMM was een associatie die bij mij soms naar boven kwam.

Herman te Loo

Bezetting:

Cosimo Fiaschi (sopraansax),
 Alessandro Giachero (piano, prepared piano),
 Emanuele Guadagno (gitaar),
 Nicholas Remondino (drums, elektronica).

Luister hier naar een track van het album:
<https://www.subdist.com/shop/p/err34>

PS DAVID CHESKY Graffiti Jazz (pag. 7)

Na het schrijven van de recensie over het album 'Graffiti Jazz' van componist en toetsenist David Chesky heb ik zijn website The Audiophile Society gecheckt, volgens Chesky de beste plek voor hoge kwaliteit HD 3D-audio. Ik heb via de site het album 'Graffiti Jazz' in hoge kwaliteit WAV-bestanden gekocht. Je krijgt dan naast bestanden voor een huiskamer stereosysteem, ook bestanden voor een koptelefoonmix. Het resultaat is verbluffend, alsof je als luisteraar midden in de band zit. En juist het album 'Graffiti Jazz', dat Chesky helemaal digitaal gemaakt heeft, leent zich bij uitstek voor een dergelijke 3D-aanpak. De moeite waard om te beluisteren en te vergelijken met de reguliere streaming bestanden. **Jaap Lampe**

BERICHTEN (VERVOLG)

MEER DAN 2.700 JAZZPROFESSIONALS OP NETWERKEVENEMENT JAZZAHEAD!

Een Jazzahead!-workshop. (Foto: Jörg Sarbach)

Meer dan 2.700 professionals uit 44 landen namen van 28 april tot en met 1 mei deel aan de jaarlijkse beurs **Jazzahead!** in Bremen. Het was voor het eerst sinds 2019 dat de bezoekers weer in levende lijve aanwezig konden zijn. Ze konden een jazzmarkt, diverse workshops en een aantal 'showcases' aandoen. De jazz uit Canada stond dit jaar centraal. Volgend jaar zal dat de Duitse jazz zijn. Het evenement is dan van 27 tot en met 30 april (de international jazzdag 2023). Onder meer de uitreiking van de Deutscher Jazzpreis zal onderdeel van Jazzahead! 2023 zijn.

De jazzmarkt van Jazzahead! (Foto: Jörg Sarbach)

JAZZ OP HET PODIUM

CÉU

Bezetting:

Céu (zang),
Leonardo Mendes (gitaar),
Lucas Martins (bas),
Thomas Harres (drums, percussie).

Datum en plaats:

30 april 2022,
LantarenVenster, Rotterdam.

In haar geboorteland Brazilië is de muziek van Céu geliefd vanwege het rijke palet van tradities en hedendaagse doorontwikkelingen die daarin samenvloeien. Helaas komt ze niet vaak naar Europa. Jammer, want ze laat zien dat haar progressieve stijl die invloeden uit samba, afrobeat, fado en jazz combineert met elektronica, funk, soul, reggae en dub, een boeiende mix oplevert. Haar repertoire bestaat uit eigen composities en verrassend gearrangeerde covers, die goed in het gehoor liggen.

Céu is bezig met een Europese tour. In Rotterdam maakt ze bijna een valse start, als ze met veel vertraging arriveert en geen tijd meer heeft voor een soundcheck. Het publiek, waaronder veel Brazilianen, merkt daar niets van. Maria do Céu Whitaker Poças, artiestennaam Céu, zingt een repertoire afkomstig van de zes albums die ze tot nu uitbracht vanaf haar debuut in 2005, variërend van kleine luisterliedjes tot stevige uit-smijters.

De liefde voor muziek werd haar al jong bijgebracht door haar vader Edgar Poças, musicoloog en componist, die haar alles leert over de Braziliaanse muziekcultuur. Vanaf haar achttiende verblijft ze een tijd in New York waar ze een rol speelt in 'The girl from Ipanema'. Daar ontdekt ze de bronnen van de jazzmuziek en alles wat daaruit is voortgekomen. Ook ontmoet ze de Braziliaanse componist Antonio Pinto, die haar later zal bijstaan bij het maken van haar debuutalbum 'Céu'.

"Het is erg fijn om jullie weer in de ogen te kunnen kijken en de energie in de zaal te voelen. Door de pandemie bivakkeerde ik, net zoals iedereen, noodgedwongen in mijn eigen veilige bubbel. Zo had ik veel tijd om naar mijn idolen zoals Caetano Veloso te luisteren, wat mij inspireerde tot het maken van mijn laatste album 'Um Gosto Do Sol'."

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Céu. (Foto: Joke Schot)

Hoewel de show wervelt en overtuigt, kun je niet anders dan concluderen dat ingetogen stukken het beste aansluiten bij haar stem, die niet zo krachtig is, maar wel zuiver, expressief en goed geschoold. Haar performance houdt het midden tussen zingen en acteren.

De melodieën en arrangementen van de liedjes hebben de ongrijpbare weemoed die zo eigen is aan de Braziliaanse muziek en kan worden teruggevoerd op de Portugese fado. Nooit dramatisch of sentimenteel, maar eerder een stijlmiddel dat wordt gebruikt om het leven en de nostalgie die daarin ontstaat te relativeren. Deze tijdloze ondertoon geeft de muziek een poëtische lading die vaak filmische associaties opwekt. Céu zet deze stijlfiguur veelvuldig in, zonder dat de muziek eronder bezwijkt. Het is jammer dat de wervelende Braziliaanse ritmes die we van de platen van Céu kennen, hier worden platgeslagen tot strakke vierkwartsmaten. De vooraf ingespeelde geluidseffecten werken verwarrend en zijn totaal overbodig. Het is juist de achtergrondzang van de drie begeleiders die de muziek glans geeft maar veel te spaarzaam wordt ingezet. Gitarist, bassist en drummer vormen een subliem begeleidingstrio en leveren een grote bijdrage aan de veelzijdigheid van dit concert. Obrigado!

Roland Huguenin

MICHEL STEKELENBURG TRIO ONODA

Bezetting:

Michiel Stekelenburg (elektrische gitaar),
Arno Krijger (Hammond B3 orgel),
Jasper van Hulten (drums).

Datum en plaats:

21 april 2022, LantarenVenster, Rotterdam.

THOMAS POL/TEIS SEMEY

Bezetting:

Thomas Pol (contrabas);
Teis Semey (gitaar),
Jesse Schilderink (tenorsax),
José Soares (altsax),
Jort Terwijn (contrabas),
Sun-Mi Hong (drums).

Datum en plaats:

26 april 2022, TivoliVredenburg, Utrecht.

Sinds enkele jaren krijgen veel startende muzikanten support van jazzondernemer John Weijers. Ook artiesten van naam hebben (prijswinnende) albums bij hem opgenomen. Met zijn onafhankelijke labels Zennez Records en JazzTribes timmert hij flink aan de weg. Inmiddels zijn er via deze labels zo'n honderd titels uitgebracht. John en ik groeiden op in Amersfoort, waar jazz behoorde tot de basisingrediënten van onze opvoeding. Pas veel later leerden we elkaar kennen. Sindsdien word ik geregeld door John uitgenodigd voor releaseconcerten.

Trio Onoda is vernoemd naar de dapperre Japanse soldaat Hiroo Onoda. Met een gelijknamig sterk debuutalbum op Zennez Records betreedt het trio het Nederlandse jazzlandschap. Gitarist Michiel Stekelenburg en organist Arno Krijger vormen een ijzersterk tandem, dat met de stevige rugdekking van drummer Jasper van Hulten een imponerend trio is.

De vette sound van Onoda lijkt strak geregisseerd, maar ademt op een organische manier, met veel ruimte voor spontaniteit en reflectie. Zowel de arrangementen als de improvisaties zijn mooi gelaagd. Behalve gepassioneerde 'power' zijn er over de hele linie ingetogen passages met veel nuance en verfijning te horen. Stoere muziek met een fluwelen rand.

Onoda blikt terug naar iconische fases in de geschiedenis. In 'As we grow' zit een pastorale climax met een synthese van lyrische seventies-rock en gospel à la Procol Harum. 'Seven on two' is een knipoog naar 'Four on six' van Wes Montgomery. Een gitaar-orgeltrio dat ook thuis lekker uit de speakers knalt.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Het Trio Onoda: drummer Jasper van Hulten. (Foto: Joke Schot)

'Het nieuwe gitaar-orgeltrio Onoda maakt stoere muziek met een fluwelen rand. De muziek knalt ook thuis lekker uit de speakers.'

Het Trio Onoda: orgelist Arno Krijger. (Foto: Joke Schot)

Het Trio Onoda: gitarist Michiel Stekelenburg. (Foto: Joke Schot)

Dan over naar Utrecht. In Club Nine van TivoliVredenburg is in samenwerking met ZenneZ Records elke laatste dinsdag van de maand een concert met albumpresentaties van opvallende jazzmusici. Op deze avond bijt bassist **Thomas Pol** manhaftig het spits af met zijn soloproject 'Blue Soil'. Een duel tussen man en bas dat zich afspeelt op precies één vierkante meter van het podium.

Thomas begeeft zich in een avontuur waarin hij de veelzijdigheid van de contrabas opnieuw verkent en op de meest persoonlijke manier denkbaar uitwerkt. Een interessante monologie intérieur die zich richt op de expressiemogelijkheden van zijn opponent. Man en instrument worden elkaars verlengstuk in een proeve van bekwaamheid.

Boeiend om te ervaren zijn de contrasten tussen vele klankeigenschappen die de contrabas rijk is. Soms klinkt er stoere bravoure. Intieme, bijna vocaal klinkende frasen geven de reus een breekbare tederheid. Veelzijdigheid schuilt ook in de percussieve kwaliteiten van de klankkast. Die zouden we, in het algemeen, best vaker mogen horen. Naast het showelement is 'Blue Soil' vooral een geslaagde muzikale exercitie waarin het aan niets ontbreekt.

Na de pauze creëren de Deense jazzgitarist **Teis Semey** en zijn kwintet een sfeer die het kleine zaaltje meezuigt naar een underground-circuit.

'Mean Mean Machine' confronteert de luisteraar met directheid en finesse. De progressieve sound combineert stevige postbop met een duistere wereld, rijk aan avontuur en escapisme. De muziek ligt niet 'gemakkelijk' in het gehoor, maar vleit met een dromerige lyriek. Stemningswisselingen zorgen voor onrust en kleuring.

Naast het veelzijdige gitaarspel van Teis, geven de arrangementen van saxofonisten Jesse Schilderink en José Soares dit ensemble een verrassend eigen identiteit. Met haar poëtische drumwerk voegt Sun-Mi Hong daar een onafhankelijke betekenislaag aan toe.

Op een speelse manier heeft Teis Semey de lat hoog gelegd. Hij maakt indruk met een ongepolijste 'garagejazz' zonder opsmuk. In 'Mean Mean Machine' klinken originele oplossingen voor conventionele problemen. Clichés blijven op afstand in een frisse aanpak met een eigen identiteit.

Roland Huguenin

Teis Semey. (Foto: Joke Schot)

Jort Terwijn. (Foto: Joke Schot)

[Meer foto's van dit concert op de volgende pagina.](#)

TEIS SEMEY KWINTET, 26 APRIL 2022

TIVOLIVREDENBURG, UTRECHT

Vlnr: Teis Semey, Jort Terwijn, José Soares, Jesse Wilderink en Sun-Mi Hong. (Foto: Joke Schot)

Teis Semey. (Foto: Joke Schot)

BO VAN DE GRAAF MET I COMPANI EXTENDED 3X Scheepsrecht

Bezetting:

Annelie Koning, Monique de Adelhart Toorop (zang), Maripepa Contreras (hobo), Friedmar Hitzer (viool), Saskia Meijs (altviool), Paul Vlieks (trompet), Arjen Reeser (trombone), Bo van de Graaf, Frank Nielander, Inga Rothammel (saxofoons), Michel Mulder (bandoneon), Kees Molhoek, Guus Janssen, Leo Bouwmeester (toetsen), Carel van Rijn (basgitaar), Arjen Gorter (contrabas), Thomas Jaspers (drums), Martijn Grootendorst (video).

Datum en plaats:

17 april 2022,
Lux, Nijmegen.

Twee jaar geleden nam saxofonist Bo van de Graaf een nieuwe cd op. De daarbij behorende tournee stond op stapel. Die tournee moest noodgedwongen 2x uitgesteld worden. Gelukkig is het 3x scheepsrecht en gingen de concerten in het Bimhuis (Amsterdam) en de Lux nu wel door. Die plaatsen zijn niet geheel toevallig. I Compani is nu getooid met de toevoeging 'Extended'. Een bezetting met negentien man/vrouw, van wie door ziekte drummer Rob Verdurmen verstek moest laten gaan, is geen klein bier. In feite is dit een dubbelorkest met een Amsterdamse en een Nijmeegse helft. De twee orkesten hebben los van elkaar gerepeteerd en kwamen tijdens hun eerste optreden in het Bimhuis bij elkaar. Vier dagen later in Lux waren de orkesten volledig in elkaar opgegaan.

Fellini, Verdi en Nino Rota zijn al jaren een vruchtbare eenheid die een onuitputtelijke bron van inspiratie voor Bo van de Graaf vormen. In die zin zou je misschien denken dat de muziek weinig nieuwe gezichtspunten zal openen. Het tegendeel is waar. Deze grote groep heeft eerder met Bo gespeeld (Fellini 100 I Compani 35) maar de toevoeging van een hobo en vooral van twee zangeressen hebben niet alleen de sound veranderd maar ook het repertoire. Dankzij de arrangementen van Annelie Koning en Monique de Adelhart Toorop werden 'The world feels dusty' en vooral het romantische 'Blue crystal fire' met een Westcoast-achtige opening van bariton-saxofonist Inga Rothammel hoogtepunten van dit project. Daarvan waren er vele. Het in draf gespeelde 'JoJo Jive' van Guus Janssen toonde in de video [...vervolg in de rechterkolom](#)

Bo van de Graaf. (Foto: Tom Beetz)

van Martijn Grootendorst oude beelden van het gouden prijspaard Jojo Buitenzorg rennend voor zijn sulky. De combinatie van muziek en video is voor Bo de Graaf een beproefd recept maar niet eerder werd die zo mooi uitgevoerd als nu. De muziek en video stonden eerder nooit los van elkaar maar misten synchronisatie. Dat werd hier opgelost. De fraaie beelden uit de films 'Il Bidone', 'Roma', 'Casanova' en 'Otto e Mezzo' van Fellini, maar ook beelden van James Bond, Rawhide en Louis Malle vielen samen met de muziek. In 'Tempoo' en de vierdelige Bo van de Graaf-suite 'Maar Nooit Vergeten' stonden het bombardement op Nijmegen, de linkse revolutionairen van het Havana aan de Waal en Karl Marx centraal. I Compani komt voort uit de jaren zeventig toen de jonge jazzgeneratie ten strijde trok tegen het jazz-establishment. Bo van de Graaf is daarvan de laatste vlaggendrager en schatbewaarder van de erfenis van Willem Breuker. Zonder diens clownerie, maar wel met de drive, inspiratie en het voorstellingsvermogen. Wat toen goed was en dat nog steeds is. Zó goed dat het even duurde om door te laten dringen dat hij in 'Pietà ti prenda del mio dolor' van Giuseppe Verdi een van de mooiste tenorsaxofoonsolo's speelde die ik de laatste jaren hoorde.

Tom Beetz

[Meer foto's van dit concert op de volgende pagina.](#)

De zangeressen Monique de Adelhart Toorop en Annelie Koning (rechts). (Foto: Tom Beetz)

Frank Nielander (links) en Bo van de Graaf. (Foto: Tom Beetz)

FAY CLAASSEN

Celebrating 25 years on stage

Bezetting:

Fay Claassen Band

Fay Claassen (zang),
Karel Boehlee (piano),
Peter Tiehuis (gitaar),
Theo de Jong (basgitaar),
Martijn Vink (drums).

The New Jazz Orchestra

o.l.v. Peter Beets

featuring Fay Claassen

Datum en plaats:

16 april 2022,
TivoliVredenburg, Utrecht.

Nederland mag zich gelukkig prijzen met het vele vocale jazztalent dat we hier hebben. Dat talent volgt vele richtingen en stijlen, maar als het gaat om zangers die met beide benen in de jazztraditie staan, staat Fay Claassen op eenzame hoogte. Het is dan ook begrijpelijk en terecht dat voor haar een zaal in het Utrechtse TivoliVredenburg werd gereserveerd om haar 25-jarige jubileum te vieren. In een lang programma voor de pauze met haar eigen band, en na de pauze met het grote New Jazz Orchestra van pianist Peter Beets, werd een buitengewoon luxe album met twee elpees en acht cd's gepresenteerd dat een overzicht biedt van 25 jaar Fay Claassen. In het optreden met haar eigen kwartet gaf Fay een samenvatting van 25 jaar ontwikkeling van haar jazz en van haar uitstapjes buiten het strikte jazzgenre. In het begin van haar carrière zal zij veel jazzstandards gezongen hebben, maar die zijn nu vaak achter de horizon verdwenen. Met haar band maakte ze daar soms nog gebruik van, zoals in 'The touch of your lips' uit haar succesvolle Chet Baker-project. In een fenomenale interpretatie van dit nummer hoorde je Chet Baker de noten delicaat spelen. Veel nummers die zij zong zijn door haarzelf geschreven en zo begon de avond al goed met 'The shoe song', die de liefde van Fay voor een paar schoenen bezong en de wederzijdse liefde van die schoenen voor haar. Ruim een uur duurde dit optreden waarin Fay ook een enkel nummer in het Nederlands zong, zoals een gevoelig lied dat zij voor haar dementerende vader en de Stichting Alzheimer Nederland schreef. Fay overschreed regelmatig de grenzen die zich

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Uit handen van Co de Kloet ontvangt Fay Claassen een exemplaar van het carrière-overzicht 'Fay Live'. (Foto: Tom Beetz)

tussen jazz, pop en mainstream bevinden en onderstreepte daarmee dat ze in die 25 jaar een van de meest veelzijdige zangeressen van Nederland is geworden. Het iconische John Lennon nummer 'Imagination' presenteerde ze als meezinger, maar het publiek gaf er de voorkeur aan om juist van dit nummer in stilte te genieten. Op een vergelijkbare manier werd 'Dat mistige rooie beest' van Rogier van Otterloo uit de film 'Turks Fruit' een prachtig eerbetoon aan Toots Thielemans, van wie in Brussel zijn honderdste geboortedag uitbundig werd gevierd. Na de pauze werden de schijnwerpers op de jazzdiva Fay Claassen gericht. Met de spetterende nieuwe bigband van pianist Peter Beets werd een van de meest succesvolle aspecten van Fay in het middelpunt gebracht: haar optredens met het Metro-pole Orkest en vooral de WDR Big Band waarmee ze vaak optrad. Het New Jazz Orchestra is 'gefundene Fressen' voor Fay. Het orkest, dat uit zeventien van de meest gretige nieuwste lichte conservatorium Alumni bestaat, is door Beets en medeoprichter Henk Meutgeert gekneed tot een van de beste jazz bigbands. De gretigheid van Beets en van de bandleden, die van tevoren misschien wel hebben gevochten om de soloruimte, stimuleerde Fay om tot het uiterste te gaan. Zij swingde zeker zo hard als de band, die sterke composities met nog sterkere arrangementen van onder anderen Bert Joris, Paul Heller en Henk Meutgeert speelde en Beets zo enthousiast maakte dat hij Fay tot 'The First Lady of Jazz' bevorderde, en zich daarna realiseerde dat Rita Reys het daar zeker mee eens zou zijn geweest. Hoe dan ook, de combinatie van dit prachtige orkest met Fay haalde het beste van beiden naar boven. Wij kijken uit naar hun optreden tijdens het komende North Sea Jazz Festival.

Tom Beetz

[Meer foto's van dit concert op de volgende pagina.](#)

FAY CLAASSEN, 16 APRIL 2022

TIVOLIVREDENBURG, UTRECHT

Fay Claassen met The New Jazz Orchestra o.l.v. pianist Peter Beets. (Foto: Tom Beetz)

Fay Claassen. (Foto: Tom Beetz)

VARIA

Rocker Iggy Pop op Jazz Middelheim

'Musiceren in de breedte' is het motto van het komende festival Jazz Middelheim (12 tot 15 augustus, Antwerpen). Dat betekent dat in het programma ruimte is gemaakt voor avant garde en rockmuziek met Iggy Pop, de Thurston Moore Group, TaxiWars, Alabaster de-Plume en Karen Willems. Jazz is er op 14 en 15 augustus. Met het Toots Thielmans 100th Anniversary Official Concert, pianist Jef Neve, trompettist Bert Joris, Anneleen Boehme en haar Grand Picture Palace, Aka Moon, het Fred Hersch Trio & Desguin String Quartet, het Trio Kurt Rosenwinkel en gitarist Jakob Bro.

Maastricht heeft pop-up jazzclub

Elke derde vrijdag van de maand tovert Jazz Maastricht de foyer en theaterzaal van Kumulus om tot een jazzclub. De Pop-up Jazzclub biedt steeds een avondvullend programma. "Van bekende jazzmuzikanten tot nieuw talent, traditionele jazz tot modern en crossover, de concerten van de Pop-up Jazzclub bieden een inspirerende ervaring voor elke jazzliefhebber", aldus de initiatiefnemers. Zangeres Tutu Puoane beet het spits af op vrijdag 22 april. Op 20 mei duikt de jazzclub andermaal op.

Bill Frisell op festival Rockit

Gitarist Bill Frisell staat op het programma van het komende festival Rockit. Dit vindt zaterdag 12 november voor de vijfde keer plaats in De Oosterpoort in Groningen. Op het programma staan ook saxofonist Joshua Redman, saxofonist Nubya Garcia, The Comet Is Coming, zangeres Lizz Wright, vibrafonist Joel Ross en saxofoniste Marike van Dijk. Meer namen uit de programmering worden later bekendgemaakt.

Jongerenbigband JOC treedt op

Op initiatief van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw (JOC) kwam een groep van zeventien jonge music vier dagen bijeen om een bigband op poten te zetten. Ze deden dat onder leiding van Maartje Meijer. De JOC Junior Bootcamp was intens, zo melden de organisatoren: "Jamsessies, lachen, sporten, eten, en repeteren, repeteren, repeteren." Van 'On the sunny side of the street', 'Lil' darling' tot 'Strasbourg/St. Denis'. Op 18 mei laat JONG JOC horen hoe het klinkt. Bij Podium Azijnfabriek in Den Bosch, als voorprogramma van het JOC.

De tubaïst van Sons of Kemet tijdens het Transition Festival 2016 (Utrecht). De groep treedt op tijdens de komende Keulse Jazzweek. (Foto: Joke Schot)

Tweede Keulse Jazzweek presenteert Anthony Braxton

Saxofonist Anthony Braxton en Bassmasse zijn medio augustus te horen tijdens de tweede editie van de Keulse Jazzweek. En ook onder anderen bassist Petter Eldh met zijn Drums Project, Theo Blackmann/Julia Hülsmann Duo, het Philip Zoubek Trio met pianist Jozef Dumoulin, gitarist Jakob Bro, pianist Gerald Clayton, Nabou en Sons of Kemet. De Keulse Jazzweek is van 13 tot en met 20 augustus.

Meer info: <https://jazzweek.de/>

Zaans festival Jazz in de Winkel keert terug

Het festival Jazz in de Winkel, dat in 2019 voor het eerst in Zaandam werd gehouden, keert op 26 november terug. In de middag is er een talentenprogramma. Ook worden jazzfilms vertoond. Mamas Gun, zanger Myles Sanko en Montis-Goudsmit-Directie zijn als eerste vastgelegd. Het festival vindt onder meer plaats in de Zaanse Vermaning, Bullekerk, FluXus Atrium, Pasveerzaal en Filmtheater De Fabriek.

Meer info: <https://jazzindewinkel.nl/>

North Sea Round Town: 425 concerten op 125 locaties

Het festival North Sea Round Town brengt dit jaar van 23 juni tot en met 10 juli meer dan vierhonderd concerten op 125 verschillende Rotterdamse locaties; van (jazz)podia tot bijzondere plekken als het Jazzschip, voormalige zwembaden, kerken, loodsen en huiskamers. Naast jazz is er ook ruimte voor aanverwante genres. 'Artist in focus' is dit jaar gitarist Teis Semey. Hij brengt onder meer een ode aan Billie Holiday met saxofonist Benjamin Herman en bassist Alessandro Fongaro. Ook is hij van de partij bij de Midnight Mess in de Laurenskerk op 1 juli, waar ook pianist Kit Downes en de vocalisten Fuensanta, Sanem Kalfa, Liva Dumpe en Marta Arpini aan deelnemen. Verder zijn te gast op het festival: drumster Sun-Mi Hong met haar project 'Dance in four colors', een octet van drummer Guy Salamon, saxofoniste Marike van Dijk, die haar compositieopdracht van het North Sea Jazz Festival presenteert, Marta Arpini Pocket Orchestra en The Nest. Ook strijkt het festival neer tijdens het netwerkevenement inJazz op 23 juni. Op 5 juli is er ook weer een jazzfietstocht door Rotterdam. Op de route zijn vier concerten te bezoeken met musici uit de Nederlandse jazzscene.

Meer info: www.northsearoundtown.nl

Vijf speciale formaties op tournee in kader van 50 jaar BIM

De vijftigste verjaardag van de Beroepsvereniging Improviserende Musici (BIM) wordt onder meer gevierd met een speciale tournee langs een aantal Nederlandse jazz- en improvisatiepodia (TivoliVredenburg, De Pletterij (Haarlem), Oosterpoort (Groningen)). Tijdens de optredens staat een vijftal nieuwe composities centraal, geschreven door vijf bandleiders en uitgevoerd door vijf nieuw opgerichte vijfkoppige bands. Elke band brengt een andere stijl en werkwijze uit de hedendaagse jazz- en improscene. Van de vijf lustrumbands is iedere musicus in een ander decennium geboren en heeft geen van de musici eerder samengewerkt. BIM presenteert steeds twee groepen per concert. De vijf bandleiders zijn bassist Joris Teepe, zanger Thomas Johannsen, componist Miguel Ángel Santaella, saxofonist-klarinetist Iman Spaargaren en trompettist Ian Cleaver. Het startschot voor de tournee wordt op 4 juni gegeven in het Bimhuis, Amsterdam. Op 1 oktober 2022 komen alle bands tezamen voor een concert in het Bimhuis in Amsterdam. De tournee eindigt op 29 oktober in LantarenVenster, Rotterdam.

Voor meer info over de bands:

<https://bimpro.nl>

Podcast over Toots Thielemans

In vier afleveringen presenteert de publieke omroep VRT een podcast over Toots Thielemans. Die zou eind april honderd jaar zijn geworden en staat daarom volop in de belangstelling dit jaar. Via interviews en opnames uit het VRT-archief zoeken de makers uit of het waar is dat Toots de sound van The Beatles bepaalde, of hij de kleine Stevie Wonder inspireerde en andere zaken. Aan het woord over 'Toots' komen onder anderen Herbie Hancock, Quincy Jones, Paul Simon, Philip Catherine en George Harrison.

Luister hier naar de reeks:

<https://radio1.be/luister/podcast/toots>

Buster Williams-film op dvd uit

'Bass to Infinity', de film die regisseur Adam Kahn maakte over bassist Buster Williams, is op Bluray en dvd verschenen. Als cadeau voor zijn tachtigste verjaardag op 17 april jl, zo meldt de regisseur. Daarnaast kan de film ook nog worden bekeken bij diverse streamingdiensten. Alle informatie over de productie is te vinden op de website www.busterwilliamsmovie.com.

KLINKENDE JAZZNAMEN IN NEW YORK BIJEE VOOR ALL-STAR GLOBAL JAZZ DAY CONCERT '22

Vlnr: Herbie Hancock, Ravi Coltrane, James Genus en Randy Brecker. (Foto: Steve Mundinger)

Onder anderen bassist Marcus Miller, drummer Brian Blade, John Beasley (muzikaal leider), zanger Gregory Porter, saxofonist David Sanborn, bassiste Linda May Han Oh en drumster Terri Lyne Carrington stonden 30 april ter afsluiting van de International Jazz Day op het podium voor het jaarlijkse All-Star Global Concert. Dat vond deze keer plaats in het gebouw van de Verenigde Naties in New York. Die organisatie, te weten het onderdeel UNESCO, nam in 2011 het initiatief tot de dag. Uiteraard was ook initiator en Jazzdag-ambassadeur Herbie Hancock van de partij. Hij gaf een concert met onder anderen saxofonist Ravi Coltrane en trompettist Randy Brecker (zie bovenstaande foto).

Bekijk het concert hier terug:

<https://www.youtube.com/watch?v=VF9pu7H3CMo>

Nieuwe reeks jazzpodcast Dansen en de blues in de maak

In een nieuwe reeks van de jazzpodcast 'Dansen en de blues' voeren de gastheren Ben van den Dungen, Tom Ridderbeekx en Thijs Nissen weer een aantal 'indringende gesprekken' met jazzmusici. Daarnaast serveren ze de luisteraars samen met hun gast ook 'een flinke dosis swingende muziek'. De komende maanden zijn onder anderen drummer Eric Ineke, saxofonist Boris van der Lek, oud-trompettist Jarmo Hoogendijk, bassiste Adinda Meertins, pianist Rob Agerbeek, pianist Robert Koemans en trombonist Bart van Lier te gast. Alle afleveringen van 'Dansen en de blues' zijn te vinden op www.dansenendeblues.nl en op diverse podcastplatforms.

John Scofield maakt eerste solo-album

Als cadeau voor zijn zeventigste verjaardag, eind december 2021, kreeg gitarist John Scofield van het label ECM de mogelijkheid om een solo-album op te nemen. De plaat, 'John Scofield' getiteld, is begin mei verschenen. Het is voor het eerst in zijn loopbaan dat hij zonder begeleiders is te horen. Hij speelt jazz, maar in de muziek klinken ook rock en country door.

EEN PLAAT OF STREAMING?

door JF-medewerker Peter J. Kortzen

Tsja... als je het me begin december zou vragen, was het antwoord: draaien. Maar er gebeurde iets dat mijn luistergedrag veranderde. Naar aanleiding daarvan vroeg ik aan de hoofdredacteur van Jazzflits: "Als iedereen streamt, waarom recenseren we dan eigenlijk nog?" De vraag die Jazzflits daarna aan zijn lezers stelde, bracht heel wat te weeg. Lees maar in Jazzflits 373. Maar laten we eerst stellen dat muziek iets uiterst persoonlijks is. En hoe je ook luistert, en via welk medium, alles is goed. Wil je met een cd-boekje in de hand luisteren, of zelfs met een elpee-hoes? Vooral blijven doen hoor! Dus dit wordt beslist geen discussie. Toch iets over mijn overstap. Want ik ben om. Ik draai niet meer, maar ik speel meer dan ooit. Dat zit zo.

'Ik ben om. Ik draai niet meer, maar ik speel. Meer dan ooit!'

De cd-speler was eigenlijk aan wat onderhoud toe. Hij tikte en sommige cd's wilde hij om een onverklaarbare reden niet accepteren. Ik bracht hem in de kerstvakantie naar een winkel met hoogwaardige audioapparatuur (Multi-foon) voor reparatie. "Hoeveel cd's heb jij eigenlijk nog?" vroeg Han. Voor ik het wist zat ik met een iPad in mijn handen in de luisterruimte: Jorge Rossy met 'Puerto'. Ik wist wel dat je speciale apparaten had om cd's te rippen in hoge kwaliteit. Maar van de laatste ontwikkelingen op dat gebied wist ik niets. Mijn audioset was helemaal analoog, nog net niet klasse-a. De versterker moest ik, als ik dat tenminste wilde, aan de achterkant uitzetten via een klein schakelaartje. Om even te schetsen 'hoe ik erin stond'.

Thuisgekomen koppelde ik een demostreamer van Bluesound aan de versterker en nam ik een proefabonnement op Qobuz. Natuurlijk had ik net als bijna iedereen al Spotify. Maar ik koos voor Qobuz vanwege de hoge geluidskwaliteit. Naast cd-kwaliteit levert deze dienst namelijk ook Hi-Res, ofwel studiokwaliteit. In die proefperiode zag ik dat ongeveer 90% van mijn collectie ook te streamen was. Het artistieke aanbod van de diverse streamingdiensten is monstrueus.

...vervolg in de rechterkolom

Het vlaggenschip van de geïntegreerde versterkers uit de Classic-serie van NAD: de C 399 HybridDigital DAC-versterker.

Natuurlijk zijn cd's die in eigen beheer worden gemaakt daar niet altijd te vinden. Meer heel veel, en ook ouder werk is te streamen.

Nu speel ik al maanden via een geïntegreerde streamer in een hybride digitale DAC-versterker van NAD. Al mijn cd's verkocht ik in één keer. Cd-kast, versterker, cd-speler en heel wat beka-beling vonden een nieuwe eigenaar via Marktplaats. Dat was nog eens ontspullen! Een lege muur en geen bewegende delen meer. En bij een verhuizing trek ik de netwerkkabel eruit en dan gaat er maar één apparaat mee.

Hoe het bevalt? Vanaf de bank speel ik naar hartelust. Met tablet of smartphone. Complete albums of een enkele track. Wat ik mooi vind wordt gelabeld als favoriet. Voortaan dus wel opslaan maar niet meer opstaan. Nooit eerder speelde ik zoveel verschillende muziek. Wat te denken van de allerlaatste uitgaves op ECM of Just Listen Records? Of de prachtige klassieke viola da gamba-concerten door Lucile Boulanger? Wat een ontdekking zijn elektronica/percussie-giganten Ingar Zach en Michelle Rabbia. Maar ook elpees uit mijn jonge jaren zijn weer een feest. Van sommige muzikanten had ik een handvol cd's. Nu beschik ik ineens over hun volledige oeuvre.

Natuurlijk is streamen niet ideaal. Je hebt inderdaad niets meer in handen. In de app wordt de bezetting van de muzikanten getoond en soms (maar vaak bij ECM) is het cd-boekje digitaal in te zien. Maar wat is mooier? Lezen of (objectief) luisteren? Qobuz gaat nogal onzorgvuldig om met artiestennamen. Zo wordt Toots Thielemans op veel verschillende manieren geschreven, zelfs als Toiots Thielemans. Ook komen nogal wat artiesten voor als eigenaam en als eigenaam plus trio. Dus Toots Thielemans Trio of Toots Thielemans Quartet. Bassist Jasper Somsen bracht op Challenge Records een set van twee albums uit. Om onduidelijke reden staat het tweede onder de naam van (meespelende) bassist Andrea Ceccarelli. Goed zoeken levert veel op.

Toen ik alle cd's had weggedaan was de spannende vraag of alles ook online terug te vinden is. Helaas bleek de dubbel-cd 'Live In Japan' van Pieranunzi, Johnson en Baron, mijn favorietste cd, onvindbaar. Via een speciaal webformulier maakte ik dit manco aan Qobuz bekend. Binnen een paar weken was ook deze 'plaat' af te spelen. Kortom, ik ben om!

Voor actuele berichten en concertaankondigingen gaat u naar: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

FESTIVALS MEI/JUNI

UJAZZFEST

Utrechtse Muziekschool, Domplein
14 mei 2022

(<https://bit.ly/3rLaPcV>)

Met: HKU Voices olv Henk Kraaijeveld, HKU Bigband olv Nils van Haften, Dick de Graaf Quartet, Undercurrent Orchestra, Artvark & Drums United.

UTRECHTS JAZZFESTIVAL

Janskerkhof, Utrecht
15 mei 2022

(<https://www.utrechtsjazzfestival.nl/>)

Met onder anderen:

Michiel Borstlap,
Michiel Stekenburg Trio en D'Orange.

FLEVO JAZZ FESTIVAL

Kunstlinie, Almere
3 juni 2022

(<https://bit.ly/3jZuDFd>)

Met onder anderen: Ronald Snijders en Jazz Orchestra of the Concertgebouw, New Cool Collective, Montis, Goudsmit & Directie, Liquid Spirits en Hans Dulfer.

JAZZ IN DUKETOWN

Diverse (buiten)podia, Den Bosh
3 tot en met 6 juni 2022

(<https://www.jazzinduketown.nl/>)

Met onder anderen: Donny McCaslin, Cyrille Aimée, Yaron Herman Trio, British Jazz Night, Tijn Wybenga AM.oK, Jasper Blom Quartet, Teus Nobel Liberty Group en het Paradox Jazz Orchestra.

MOERS FESTIVAL

Festivaldorf, Moers (D)
3 tot en met 6 juni 2022

(<https://www.moers-festival.de>)

Met onder anderen: Alex Zethson Ensemble, Artifacts, Flock, Kasper Agnas, Lightning Bolt, Smashing Humans, Spinifex Sings, The Vex Collection en Tomeka Reid Quartet.

JAZZ IN THE CITY

Zeche Zollverein Essen, Essen (D)
4 en 5 juni 2022

(<https://bit.ly/37vmJkw>)

Met onder anderen: Joel Lyssarides Trio, Emile Parisien Sextet | LOUISE feat. Theo Croker, Jazzrausch Bigband, Simon Oslender Super Trio feat. Will Lee & Wolfgang Haffner, Jakob Manz Project, Youn Sun Nah en John McLaughlin 4th Dimension.

BIG BAND RUMBLE EERSEL

De Muzenval, Eersel
5 juni 2022

(<https://www.muzenval.nl/agenda/>)

JAZZBOZZ

Diverse buitenpodia, Bergen op Zoom
10 tot en met 12 juni 2022

(<https://www.jazzboz.nl/>)

Met onder anderen: Phoenix Jazzband, NJJO olv Maarten Hogenhuis, Refreshed Orchestra, Tijn Trommelen, Morning Call, New Cool Collective Big Band, Mudita en Mambissimo Big Band.

ZEELAND JAZZ

Porgy en Bess, de Pitt, buitenpodia, Terneuzen
10 tot en met 12 juni 2022

(<https://www.zeelandjazz.nl/festival/>)

Met onder anderen: ROBOTKILLER ZeelandJazz Festival Orkest, Buscemi Live Band, Toots Thielemans 100 jaar, Don Menza Quintet feat. Joe Magnarelli, BRAZZMATAZZ en Nueva Manteca.

JAZZ TE GAST

Diverse tuinen, Zuidhorn
11 juni 2022

(<https://www.jazztegest.nl/>)

Met onder anderen: Miguel Zenón, Xavi Torres en Noordpool Orkest.

ZEELAND JAZZ

Schouwburg, buitenpodia, Vlissingen
17 tot en met 19 juni 2022

(<https://www.zeelandjazz.nl/festival/>)

Met onder anderen: Flat Earth Society, Artvark & Drums United, ROBOTKILLER Zeeland Jazz Festival Orkest, Under The Surface, Karlzon/Koppel/Colley/Östrum, Swinging Affair met Jan Menu, en Montis, Goudsmit & Directie.

GYPSY JAZZ FESTIVAL

Musis, Arnhem
19 juni 2022

(<https://bit.ly/3v4TTAb>)

Met onder anderen: Jimmy Rosenberg, Trio Tzivalo, Joost Zoeteman Kwartet, Wattie Rosenberg en Martin Limberger.

BROKKEN FESTIVAL

Bimhuis, Amsterdam
25 en 26 juni 2022

(<https://bit.ly/3v4TTAb>)

Met onder anderen: Brokken XXL orkest, Toon Tellegen & het Wisselend Toonkwintet en High Dive.

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

BERYL BOOKER (1923 – 1978)

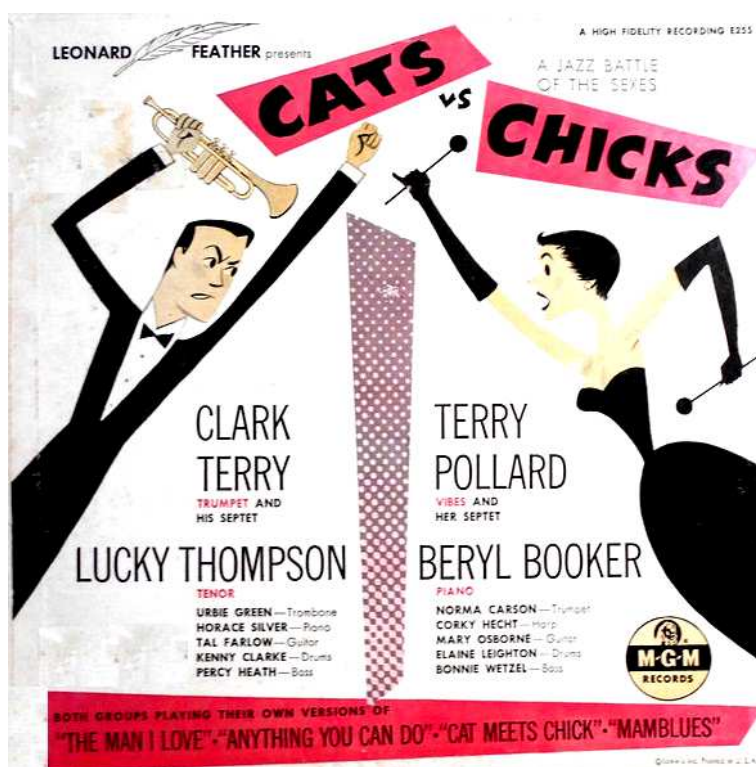
Om ongekende redenen verdwijnen sommige muzikanten in de vergetelheid. Hun plaatopnamen uit vroegere jaren, soms heruitgegeven op cd in een beperkte oplage, zijn onvindbaar. In zo'n situatie verkeert de Amerikaanse pianiste en vocaliste Beryl Booker, daarom deze keer aandacht voor haar.

Booker had een zwakke gezondheid, niet alle drank werd opzij geschoven. Ze moest aan een ontweningskuur. Toch kon zij zich met tussenpozen staande houden in een mannenwereld. Het was bijzonder dat Beryl blanke vrouwelijke musici inschakelde. Bassiste June Rotenberg speelde in de jaren veertig bij Beryl Booker en vertelt over een jamsessie met saxofonist Lester Young, die haar totaal negeerde en pas na drie goede chorussen haar aanwezigheid in de gaten had. Vrouwen waren niet welkom, tenzij als zangeres. Ze moesten echt hun capaciteiten tonen. Altijd datzelfde: 'not bad for a girl' of 'very good for a girl'. 'How can you blow a horn with a brassière', schreef saxofoniste Peggy Gilbert (1905-2007) in DownBeat, als reactie op 'Why Women Musicians Are Inferior' (DownBeat, februari 1938). Gilbert was haar leven lang 'advocate for women musicians'. Ze vormde reeds in 1924 'The Melody Girls', een orkest met alleen vrouwelijke muzikanten.

Trombonist-vibrafonist Tyree Glenn (1912-1974) zag Beryl eens aan het werk en stond versteld van de vlugheid waarmee haar vingers over het piano-klavier vlogen, met respect, maar wat oneerbiedig zegt hij: 'that chick's fingers move like spareribs being eaten by a hungry musician'!

Het was een tijd waarin zwarte artiesten nooit via de voordeur binnenkwamen. Eens in Alabama wilde Beryl Booker een hamburger eten in het restaurant, maar binnen kon dit niet. Ze werd geweigerd. "Maar ik ben op reis en nieuw in dit land, ik ben een Indische prinses", zei ze. Toen gingen de deuren voor haar wagenwijd open!

...vervolg in de rechterkolom

De hoes van de plaat 'Cats vs Chicks' uit 1954. 'A jazz battle of the sexes': mannelijke versus vrouwelijke muzikanten.

Hazel Scott vertelt dat zwarten in de auto niet met blanken mochten worden gezien. Ze liepen dan grote kans om gearresteerd te worden, of zelfs vermoord.

Sarah Mendelsohn publiceerde op 12 mei 2021 haar thesis met als titel: 'To The Women For Pulchritude; To The Men For Jazz: Sexism in Post-World War II Jazz'. Ze vertelt over 'Cats vs Chicks (A Jazz Battle Of The Sexes)', een plaat uit 1954 (MGM). Daarop staan opnames van trompettist Clark Terry (1920-2015) met zijn septet en vibrafoniste Terry Pollard (1931-2009) met haar septet (met Beryl Booker op piano). Terry en Pollard werden tegenover elkaar uitgespeeld. Terry was de eerste vrouw van gitarist Paul Weeden (1923-2011).

Beluister hier een stuk van 'Cats vs Chicks':
<https://www.youtube.com/watch?v=wWuvfNFQz6Y>

Het werk van Beryl Booker is gebundeld in de verdwenen Classics-reeks. De platen zijn niet meer in de handel, maar wel hier en daar ter uitlening beschikbaar in de muziekmediatheken:
 Classics 1009 – Don Byas – 1946
 Classics 1415 – Beryl Booker – 1946 – 1952
 Classics 1442 – Beryl Booker – 1953 – 1954

Bekijk Beryl Booker in de film 'Boy! What a Girl!' (1947):
<https://www.youtube.com/watch?v=HrfkZOIhedw>

(Booker verschijnt in de video op 1:44 min. Ze speelt in een trio van bassist Slam Stewart, met Johnny Collins op gitaar)

BERYL BOOKER

Beryl Booker werd geboren op 7 juni 1923 in Philadelphia en overleed op vrijdag 22 september 1978 in Berkeley, Alameda County, Californië (als u nu naar Wikimedia grijpt, twijfel niet: dit zijn de enige juiste data!).

...vervolg op de volgende pagina linksboven

Bookers geboorteplaats Philadelphia is een grote stad in de Amerikaanse staat Pennsylvania. Honderden jazzmuzikanten komen uit 'Philly', zoals de stad in de volksmond wordt genoemd.

Enkele Philly-jazzmusici geboren in de jaren twintig: Percy Heath (1923-2005), 'Philly' Joe Jones (1923-1985), Jimmy Heath (1926-2020), Jimmy Woode (1926-2005), John Coltrane (1926-1967), Buddy Greco (1926-2017), June Rotenberg (°1926), Stan Getz (1927-1991), Gerry Mulligan (1927-1996), Jimmy Smith (1928-2005) en Benny Golson (°1929).

Beryl kreeg geen formele pianotraining, daarvoor was geen geld. Maar er was wel een piano in de buurt; ze is autodidact. Haar ouders Everett Booker en moeder Julia komen uit North Carolina. Als kind speelt Beryl voor de burens en kreeg zo wat 'drink'-geld. Ze groeit op in de 13th & Wallace Streets. Moeder stuurt haar dochter naar de Wharton Settlement Trade School. In juni **1939** behaalt Beryl haar diploma.

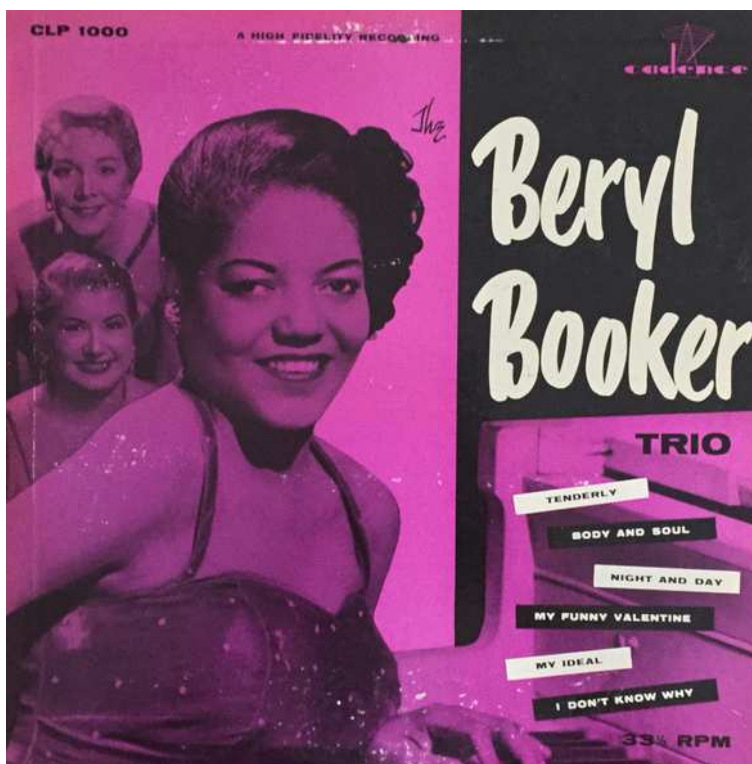
Op haar 18de trad ze op voor eigen onderhoud en dat van haar dochter. Gillian werd geboren toen Beryl 18 was. Ze ging vloeren poetsen, zoals ook zangeres Billie Holiday.

Eind **1942** werd Beryl Booker (BB) toegevoegd als vijfde lid bij de '4 Toppers', beziel door Jimmy Springs. Ze werd steeds apart aangekondigd als 'The 4 Toppers, featuring Beryl Booker'. Maar, na een maand werd ze ziek. In januari **1943** is BB terug bij de Four Toppers, opnieuw in het Enduro Restaurant in Brooklyn. Uit die Toppers komen later de Red Caps voort.

Musici zitten van 1 augustus 1942 tot november 1943 in de Petrillo-ban. De muzikantenvakbond verbiedt de leden plaatopnamen in de studio te maken. Dat heeft groot effect op de platenindustrie.

In de jaren veertig had Booker een vrouwelijk trio met bassiste June Rotenberg en drumster Bridget O'Flynn (°1923).

Om geld te verdienen moest ze naar New York en Chicago. In Wilmington, Delaware was bassist Slam Stewart op tournee. Ze stelt zich aan hem voor: 'a woman ? Oh no!'. Ze beklom het podium, begon te spelen en kreeg alsnog een job bij de bassist. In **1946** gaat ze in New York aan het werk bij het Slam
...vervolg in de rechterkolom

Beryl Booker op de hoes van een 10'-album uit 1955.

Stewart Trio, veelal in de Downbeat Club, op en af blijft ze tot 1951 bij Stewart. Halfweg 1946 bracht producer-jazzjournalist Leonard Feather een bezoek aan de Three Deuces aan de West 52nd Street. Bij het Slam Stewart Quartet was de pianist niet opgedaagd, maar een voor hem onbekende dame zat aan de piano: het was Beryl Booker, vanaf nu wil Feather haar vooruit helpen.

In september 1946 neemt Booker enkele nummers op met saxofonist Don Byas (1912-1972), uitgebracht bij Gotham Records 131 en 132 en heruitgegeven op Onyx ORI217 als 'At Home With The Blues'. Daags nadien vertrekt Don Byas met het orkest van Don Redman (1900-1964) naar Europa. Byas vestigt zich na een verblijf in Spanje in Nederland in 1955. Hij sterft in Amsterdam op 24 augustus 1972.

Beluister hier Don Byas met het trio van Beryl Booker:
<https://www.youtube.com/watch?v=RSnXmG0Hczs>

Op aandringen van Feather neemt het Gotham City Trio (Beryl Booker, gitariste Mary Osborne, bassiste June Rotenberg) op 8 oktober 1946 vier nummers op. Daaronder 'Low ceiling', dat wat stof deed opwaaien (RCA Victor 40-0147, Stash ST111).

Beluister hier 'Low ceiling' van het Gotham City Trio:
<https://www.youtube.com/watch?v=tzTuGPAq9OU>

Mary Osborne (1921-1992), 'Queen of the Jazz Guitar', maakt in 1946 furore bij pianiste Mary Lou Williams (1910-1981).

In november 1946 is Booker aanwezig in 'Boy! What a girl!', een 'race film' (zwarte artiesten speciaal voor een zwart publiek). In die komische musical is Beryl beperkt te zien in het Slam Stewart Trio met gitarist John Collins (hij komt met het Stewart Trio in 1948 naar Parijs). Collins (1912-2001) was begeleider van Billie Holiday, Lester Young, Nat King Cole. In die film ook present: drummer Big Sid Catlett & His Band, met trompettist Dick
...vervolg op de volgende pagina linksboven

Vance, trombonist Benny Morton, Don Stovall op altsax, Eddie Lockjaw Davis op tenorsax, Ram Ramirez als pianist, en bassist Johnny Simmons. Gene Krupa als verrassingsact is de enige blanke in het filmpje. Op het drumstel van Big Sid staat 'Esquire Winner 1944 & 1945'. De film is op Youtube te zien en op dvd verkrijgbaar.

Op 29 augustus **1947** organiseert DJ Fred Robbins in New York een 'Radio Show Appearance' met zanger Billy Eckstine en Beryl Booker.

In **1948** nemen Booker, Collins en Stewart zes nummers op voor het Sittin In With-platenlabel van Bob Shad. Ze worden op drie singles uitgebracht: SIW 527, 529, 539. Op enkele nummers zingt Beryl. In 1949 volgen nog enkele nummers voor Bob Shad.

Van 11 en 14 september 1948 bestaan radio-opnamen vanuit de Royal Roost (New York) van zangeres Dinah Washington met het Count Basie Orchestra. Op de nummers met Dinah speelt Beryl Booker piano in plaats van Basie. In het orkest: onder anderen Clark Terry, Jimmy Nottingham, Harry Edison, Emmett Berry, Earl Warren, Wardell Gray, Paul Gonsalves, gitarist Freddie Green, bassist Gene Wright en drummer Shadow Wilson (Session Disc 106). Blues & Rhythm 263, oktober 2011 citeert Beryl Booker in november 1948 betreffende opnamen voor de AFRS (Armed Forces Radio Service), Jubilee 311. Is dit correct?

In juni **1950** is BB in het nieuw gevormde Austin Powell Quintet met Doris Knighton, Johnny Davis, Stanley Gaines, en ook de vriendin van Beryl, zangeres Dottie Smith (Dorothy Hawes, 1925-2012) (niet te verwarren met Dotty Smith, de vrouw van trompettist Billy Butterfield). Bassist Richard Davis was er ook soms bij (hij komt later in het trio van Sarah Vaughan). In april 1951 worden 'All this can't be true' en 'Some other spring' opgenomen (Decca 48206). In mei 1951 was het Powell kwintet geboekt in Cafe Society in New York.

Luister naar 'All this can't be true':
<https://bit.ly/3sgcTtC>

Austin Powell was voorheen de leadzanger bij de Cats and the Fiddle, een zangorkest uit Chicago actief van 1937 tot ...[vervolg in de rechterkolom](#)

1951 in diverse bezettingen, bekendste leden waren violist Claude Williams en gitarist Tiny Grimes van 1941 tot 1943, hij gaat hierna in het Art Tatum Trio spelen.

Beryl Booker is eind juni **1950** in Lou's Moravian Bar in Philadelphia. In januari **1951** was BB ziek met een longontsteking, in die maanden zorgt Beryl ook voor haar zieke moeder Julia.

Luister naar Beryl Booker in een 'Parijse' medley:
<https://bit.ly/3siqqJP>

Januari **1952**: in New York opname van enkele nummers met saxofonist Budd Johnson, trompettist-vibrafonist Don Elliott, Beryl, Slam Stewart en drummer Charlie Smith.

13 maart 1952: opnamen van Beryl Booker met John Collins en Oscar Pettiford, uitgebracht als 'A Girl Met A Piano'.

In april 1952 dringt Leonard Feather aan op meer bekendheid van Booker.

Op 'Miles Davis - Unissued At Birdland 1952-1959' speelt op 25 en 26 april 1952 Booker piano in de Birdland, NYC. Het optreden werd uitgezonden op het radiostation WJZ: Miles, Don Elliott, Chuck Wayne (gitaar), Beryl, Clyde Lombardi (bas) en Connie Kay (drums en vanaf 1955 bij het Modern Jazz Quartet).

[Birdland opende op 15 december 1949 met 'Bird' Charlie Parker als headliner. George Shearing draagt in 1952 zijn 'Lullaby of Birdland' op aan die club. Pia Beck \(1925-2009\) vertolkt er in New York op 23 april 1956 ook een versie van met Barry Galbraith \(gitaar\), Milt Hinton \(bas\), Osie Johnson \(drums\). Lester Young trad op in januari 1951 in de Birdland, Rita Reys \(1924-2013\) zong er in 1956 ook.](#)

3 juni 1952 in Chicago: Dinah Washington with Jimmy Cobb's Orchestra, met Clark Terry, Russell Procope (sax, clarinet), Paul Gonsalves (sax), Beryl, Keter Betts (bas) en Jimmy Cobb (drums). Van 21 tot 27 november 1952 waren in het Earle Theater in Philadelphia concerten georganiseerd door de legendarische Symphony Sid. The All American Jazz Stars traden op: Dinah Washington, de ritmesectie bestaande uit Beryl Booker, Keter Betts, Jimmy Cobb begeleidde saxofonist Charlie Parker, Miles Davis, Toots Thielemans en vibrafonist Milt Jackson.

Jimmy Cobb herinnert zich 'Bird' Parker nog: 'een intelligente knaap - we moesten het podium op, Bird lag te slapen in de kleedkamer, niemand kon hem wekken. Beryl fluisterde hem wat exotic stuff in het oor en hij was springlevend om te gaan musiceren.'

December 1952: twee nummers op het singeltje Mercury 70041X45: 'Why do I love you' en 'When a woman loves a man'.

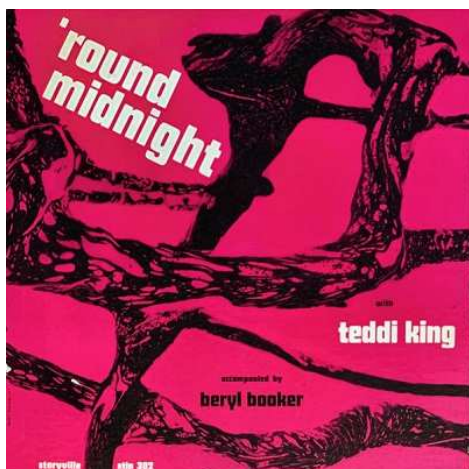
Beryl Booker: 'When a woman loves a man':
<https://www.youtube.com/watch?v=FJz9o7sNP1w>

Februari **1953**: Dinah Washington met BB, Keter Betts, Jimmy Cobb in Chicago, opname van vier songs.

Juni 1953: met hulp van Leonard Feather wordt een trio samengesteld: Beryl Booker, bassiste Bonnie Wetzel (1926-1965), drummer Elaine Leighton. Het trio reist naar Los Angeles. Op 14 oktober 1953 wordt een dozijn songs opgenomen. Beryl swingt à la Erroll Garner, soms à la Little Brother Montgomery (Discovery DL 3021).

Ook in 1953 veel optredens in Embers, New York.
...[vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

November 1953: zangeres Teddi King (1929-1977) speelde een week in de Storyville Club in Boston. het Beryl Booker Trio begeleidt haar op "Round Midnight" (Storyville STLP 302):

In januari 1954 komt Billie Holiday voor de eerste keer naar Europa, in een pakket van Leonard Feather: Jazz Club USA. Begeleiders van Billie zijn haar vriend en pianist Carl Drinkard, bassist Red Mitchell en drumster Elaine Leighton. Beryl Booker speelt in het voorprogramma. Billie kwam voor veertig concerten in drie weken tijd naar Zweden, Nederland, België, Frankrijk en Zwitserland. In Engeland treedt ze op met Engelse muzikanten, waaronder het Jack Parnell Orchestra.

Leonard Feather bracht mee: het Beryl Booker Trio met Mitchell en Leighton, het Red Norvo Trio, het Buddy DeFranco Quartet en Billie Holiday.

Start van de toer in Stockholm, Konserthuset, op maandag 11 en dinsdag 12 januari 1954, telkens twee concerten. Eén om 19.00 uur, een ander om 21.15 uur. Op 22 januari is ze in Keulen, op zaterdag 23 januari twee concerten in Nederland: 's middags in De Waakzaamheid in Koog aan de Zaan, 's avonds in het Concertgebouw in Amsterdam. Ze verbleef daar in hotel Krasnapolsky. Op 24 januari te Brussel in het Paleis voor Schone Kunsten; op 31 januari twee concerten in het Gebouw voor Kunst en Wetenschappen in Den Haag. Op 3 februari is het Beryl Booker Trio in het Kongresshaus in Zürich, 4 februari in Bazel, 6 februari in Parijs. Sommige concerten zijn deels op plaat uitgebracht. Beryl Booker is in een beperkt aantal nummers te horen, ondermeer op Billie's plaat 'Ladylove' speelt Beryl naast ...[vervolg in de rechterkolom](#)

pianist Sonny Clark op 'Billie's blues' en 'Lover come back to me' uit het Basel-concert.

In De Waakzaamheid verliep niet alles naar wens. Wegens het lange wachten liep het publiek die namiddag weg. Ze zou er wel geweest zijn, maar slechts beperkt hebben gezongen. Ze dacht in Amsterdam te moeten optreden, neen, ze was naar Krasnapolsky teruggekeerd. Lou van Rees en Feather brachten haar nog snel naar De Waakzaamheid, maar ze was niet in 'the mood'. En van horen zeggen: ze had een smak gemaakt na een struikeling over haar lange jurk. Was ze dronken of onder de dope? 's Avonds was ze blijkbaar opgeknapt.

Discografische gegevens over Billie's opnamen vind je in de geschriften samengesteld door de Nederlander Mike Lubbers, een Billie Holiday-verzamelaar.

6 februari 1954: het Booker Trio met Wetzel en Leighton maakt in Parijs van de gelegenheid gebruik om enkele nummers op te nemen voor de plaat 'Don Byas Meets The Girls'. Beryl zingt à la Blossom Dearie (Inner City 7018).

Een singletje met 'Stardust' en 'Travlin' light' wordt opgenomen als het Beryl Booker Trio featuring Slam Stewart, een 'all girl jazz combo', periode 1954-1955, F.F.V. Records 1002, label uit Philadelphia.

Halfweg 1954: in New York opname van enkele nummers als het Beryl Booker Trio, Cadence Records.

1954: bij haar terugkeer uit Parijs werd het trio van Booker ontbonden.

De hoes van een Beryl Booker-plaat op het Discovery-label.

1955-1957: opnieuw Slam Stewart bij Beryl Booker.

1959: het succesjaar van Dinah Washington (1924-1963) - ze was acht keer getrouwd - met Beryl op tournee in Europa, in 1958 gescheiden van saxofonist Eddie Chamblee met wie ze getrouwd was in 1957.

...[vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

'What a difference a day makes' is Washingtons succesnummer, opgenomen in de studio op 19 februari en 7 april 1959. Puristen beschouwen het als een knieval voor de commercie. Origineel komt het uit 1934, compositie van Maria Grever, lyrics van Stanley Adams. Richard Himber (1899-1966) and His Ritz-Carlton Orchestra met zanger Joey Nash vertolken op 23 oktober 1934 die song, sentimenteel met violen maar wondermooi (Victor 24756). Op 29 oktober 1934 zingt Bob Crosby dat nummer bij het orkest van Tommy en Jimmy Dorsey, trombonist Glenn Miller is er ook bij (Decca 283A-38914).

In juni 1959 reist Dinah Washington naar Londen voor twee weken, met Beryl Booker. Ze maken een feestje in de Lagoon waar zangeres Helen Merrill aan het werk was.

Daarna enige tijd in Zweden, ondermeer op 29 juni in Grona Lund, Stockholm. Op 31 juli 1959 vertrekt het gezelschap naar Atlanta, vier dagen in het Auburn Casino.

Details verneem je in het boek 'Queen: The Life and Music of Dinah Washington'.

Volgens het Press & Sun Bulletin is Beryl Booker doende in clubs en restaurants in het stadje Binghamton, NY, in de zomermaanden van 1963 en 1965. Op 21 augustus 1965 musicceert ze in het Roberson Center for the Arts and Sciences. Blijkbaar waren Beryl Booker en Slam Stewart hun hele leven nooit ver weg van elkaar. In Binghamton doceert Stewart tijdens zijn laatste levensjaren muzikles aan de lokale universiteit. Hij sterft daar op 9 december 1987.

Nadien verdwijnt Booker precies uit circulatie, in 1968 is ze met Slam Stewart in het televisieprogramma 'Black Book' in Philadelphia.

In de jaren zeventig komt ze weer boven in kleine formaties. In 1974 in de J.B. Stardust Lounge in NYC, ook in de 18th & Rockland Club.

Booker was een enkele keer in Europa, maar over haar optredens in Spanje vond ik niets terug.

Haar laatste dagen ...

Booker was op bezoek bij haar dochter en kleinkinderen. Ze overleed op vrijdag 22 september 1978 aan een beroerte, haar overkomen op woensdag. Haar Wikipedia sterfdatum is foutief, want een religieuze dienst werd gehouden op ...[vervolg in de rechterkolom](#)

Een RCA-verzamelaar met onder anderen Erroll Garner, Andre Previn, Oscar Peterson, Lennie Tristano en Beryl Booker.

donderdag 28 september in de Zion Baptist Church, Broad and Venango Streets, Philadelphia. Begraven op Mt. Lawn Cemetery. Beryl had een dochter Gillian Brown, en drie zusters: Elsie Meredith, Hazel Warren, Gladys Watson.

Dochter Gillian Brown (1941-2004) was een talentvolle pianiste en academisch medewerker aan de University of California, Berkeley. Zij had twee zonen: Kent (°1964) en Kevin.

In The Berkeley Daily Planet van 18 oktober 2005 vertelt kleinzoon Kent hoe hij beseftte dat zijn oma een fameuze pianiste was. Hij gaat op zoek naar informatie en noteert een foutieve geboortedatum van oma, die was twee maanden voor haar overlijden naar Berkeley verhuisd.

Schrijver Thom Nickels wil Beryl Booker laten opnemen in Philadelphia's 'The Walk of Fame' in de Broad Street, een 21 kilometer lange 'Avenue of the Arts'. De Philadelphia Music Alliance moet een akkoord geven, maar nog geen antwoord.

Tot slot nog even terug naar het album 'A Jazz Battle Of The Sexes - Cats vs Chicks' (opgenomen 2 juni 1954 in NYC voor MGM Records). Met het Clark Terry Septet (met Lucky Thompson, Urbie Green, Horace Silver, Tal Farlow, Percy Heath, Kenny Clarke) en het Terry Pollard Septet (met Norma Carson, Beryl Booker, Mary Osborne, Bonnie Wetsel, Elaine Leighton, Corky Hecht). Elke formatie speelt 'Cats meets chicks', 'Mamb blues', 'The man I love'. 'Anything You Can Do' wordt gespeeld door Terry, Carson, Thompson, Green, Pollard, Silver, Farlow, Heath, Clarke. Waarom viel Beryl Booker uit de laatste selectie? Die werd gemaakt door alleen blanke mannen: Leonard Feather, Nat Hentoff en Barry Ulanov. Hun oordeel staat op de platenhoes. Wat zou u ervan denken?

Erik Marcel Frans

Dank zij Leanne Fallon van de Free Library of Philadelphia konden wij gebruik maken van minder toegankelijke informatie over Beryl Booker.

NUEVA MANTECA, 23 APRIL 2022, PODIUM DE X, LEIDEN

JAZZ IN BEELD

Nils Fischer (percussie) en Enrique Firpi (drums). (Foto: Marcel Schikhof)

Samuel Ruiz (bas) en Marc Bischoff (piano). (Foto: Marcel Schikhof)

NUEVA MANTECA, 23 APRIL 2022, PODIUM DE X, LEIDEN

JAZZ IN BEELD

Oscar Cordero. (Foto: Marcel Schikhof)

Felipe Castro; hij verving Ben van den Dungen. (Foto: Marcel Schikhof)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 2 mei 2022

1 Catherine Russell

Send For Me
(Dot Time)

2 Alvin Queen Trio

Night Train To Copenhagen
(Stunt)

3 Jazzmeia Horn

Dear Love
(Empress Legacy)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis.

Abonnementen: Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 3 mei 2022

[Christof Thurnherr, Jazz'n'More \(Switzerland\)](#)

OK:KO

Liesu (We Jazz Records)

[Kaspars Zavileiskis, Jazzin.lv \(Latvia\)](#)

[Dick Hovenga, Written in Music \(Netherlands\)](#)

FERGUS MCCREADIE

Forest Floor (Editon Records)

[Jacek Brun, Jazz-fun.de \(Germany\)](#)

DIE UNWUCHT FEAT. ACHIM KAUFMANN

Red And Blue Don t Make Purple (Label 11)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\)](#)

JANNO TRUMP CLARITY ENSEMBLE

Up North (Trumbi Muusika)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\)](#)

SENDECKI AND SPIEGEL

Solace (Skip Records)

[Mike Flynn, Jazzwise \(UK\)](#)

SHAKE STEW

Heat (Traumton Records)

[Jan Granlie, Salt-peanuts.eu \(Pan-Scandinavian\)](#)

MYRA MELFORD

For The Love Of Fire And Water (Rouge Art)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\)](#)

POTSA LOTSA XL and YOUJIN SUNG

Gaya (Trouble in the East records)

[Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com \(Turkey\)](#)

GIOVANNI MIRABASSI NEW YORK TRIO

The Sound Of Love, a tribute to Michel Legrand (Venus Records)

[Sebastian Scotney LondonJazz News \(UK\)](#)

TINA MAY

52nd Street (and Other Tales) (33Jazz)

[Patrik Sandberg, Jazz \(Sweden\)](#)

JOHN SCOFIELD

John Scofield (ECM)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\)](#)

TIM GARLAND

Refocus (Edition Records)

[Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\)](#)

JON BALKE SIWAN

Hafla (ECM)

[Matthieu Jouan, Citizenjazz.com \(France\)](#)

AVA MENDOZA

New Spells (Astral Spirit / Relative Pitch)

[Axel Stinshoff, Jazz Thing \(Germany\)](#)

JOHN MCLAUGHLIN

The Montreux Years (BMG)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\)](#)

CHES SMITH

Interpret it well (Pyroclastic Records)

[Yves Tassin, JazzMania \(Belgium\)](#)

VARIOUS

Black Lives From Generation to Generation (Jammin Colors)

[Jos Demol, Jazzhalo.be \(Belgium\)](#)

RICH PELLEGRIN

Passage (OA2 Records)

De Europe Jazz Media Chart [geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.](#)